

Biblioteca
Regională
Hunedoara-Deva

Proletari din toate țările, uniți-vă!

gazeteta ÎNVĂȚĂMÎNTULUI

EDITATĂ DE MINISTERUL ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI COMITETUL UNIUNII SINDICATELOR DIN ÎNVĂȚĂMÎNT ȘI CULTURĂ

Anul XVI nr. 754

vineri 8 mai 1964

8 pagini 25 bani

Astronomia este din ce în ce mai îndrăgită de cei ce trăiesc și învață în secolul cuceririi cosmosului

INSPECTORUL în ultimul trimestru

Doar câteva săptămâni ne mai despart de ziua în care elevii și profesorii încheie un an de muncă. Câteva săptămâni în care eforturile se intensifică pe măsura sarcinilor și răspunderilor mai mari pe care le implică etapa sfârșitului de an pentru întreg colectivul școlii. Și nu numai pentru el. Căci, dacă ne gândim la necesitatea ca învățătorii, profesorii, directorii de școală să fie îndeaproape sprijiniți pentru împlinirea în condiții optime a sarcinilor ce le revin acum, atunci este evident că inspectorii secției de învățămînt se află și ei într-o perioadă de muncă încordată și plină de răspunderi.

În fiecare etapă a anului școlar, în fiecare zi, în centrul atenției celor ce se ocupă de pregătirea pentru viață a elevilor stă calitatea lecțiilor, nivelul predării. Acum, însă, trebuie sudate și încheiate într-un singur tot cunoștințele pe care le-au căpătat ei trimestru de trimestru, trebuie verificată întreaga lor pregătire pentru a vedea dacă răspunde cerințelor programei, trebuie luate măsuri pentru înlăturarea lacunelor care mai există, eventual, în această pregătire. Și — lucru deosebit de important — toate acestea trebuie făcute în condiții în care zilele „sînt numărate”, cîm na-ne putem permite nici o lecție nereușită, căci nu mai există posibilitatea să se revină asupra ei. Iată, dar, că acum se impune o și mai atentă pregătire a profesorului pentru lecție, o și mai mare grijă în alegerea metodelor de muncă cu clasa.

Ce răspundere are inspectorul în aceasta? Desigur, să se ocupe cu stăruință și în primul rînd de predare, de valoarea lecțiilor. De aici decurg și obiectivele pe care sînt chemați să le urmărească în primul rînd inspectorii în această perioadă, în controlul de fond al procesului predării: calitatea cunoștințelor însușite de elevi, măsura în care profesorul s-a ocupat și se ocupă de dezvoltarea gândirii lor logice, măsura în care îi învață să privească faptele și fenomenele studiate în înlănțuirea lor cauzală, în care folosește resursele lecției pentru a-i educa în spiritul comunismului.

În toată activitatea pe care o vor desfășura în această direcție inspectorii sînt chemați să-i îndrume în mod concret pe învățătorii și profesorii, ținînd seama de constatările pe care le-au făcut cu privire la munca lor în cursul anului. Așa, bunăoară, dacă asistînd în primele trimestre la orele de fizică, de chimie, de matematică, de științe naturale sau de agricultură inspectorul a constatat că unii profesori nu au folosit atît cît trebuie experiențele, demonstrațiile practice, observațiile nemijlocite în natură și în laborator, va urmări dacă ei au înlăturat pe parcurs caracterul pur teoretic, rupt de viață al predării și dacă au luat măsuri pentru ca lecțiile recapitulative să fie legate cît mai strîns de problemele producției. La istorie este necesar ca profesorii să fie mai stăruitor îndrumați în a le cere elevilor să nu rămînă doar la descrierea faptelor istorice, ci să le și interpreteze, să le considere în înlănțuirea lor cu alte fapte și fenomene, în tot complexul vieții din epocile studiate. Trebuie intensificată preocuparea de a prezenta cunoștințele de istorie a patriei în ansamblul istoriei universale, subliniindu-se contribuția adusă de poporul român, în decursul veacurilor, la dezvoltarea progresivă a societății omenesci. Un rol deosebit în formarea pregătirii de cultură generală a elevului are studiul limbii și literaturii române. Aici colectivele de control și îndrumare vor urmări îndeosebi exprimarea corectă — scrisă și orală — a elevilor, măsura în care a fost aprofundată literatura noastră și pătrunsă întreaga ei bogăție de idei. Nu va fi lipsit de utilitate din acest punct de vedere dacă inspectorii vor cerceta modul cum au studiat elevii operele literare indicate de programă, dacă nu cumva ei s-au rezumat în acest studiu doar la... rezumate luate din reviste sau din caietele colegilor.

Se înțelege că vor fi foarte binevenite acum, în etapa recapitulărilor parțiale și generale, îndrumările inspectorilor în legătură cu metodică pregătirii și desfășurării lecțiilor dedicate revederii materiei. Este necesar să se insiste ca recapitularea să nu însemne — nici chiar la clasele mici — reluarea lecțiilor predate, reascultarea — pagină cu pagină — a ceea ce este scris în carte și în maculatoare. Inspectorul este chemat să acorde un sprijin concret, efectiv, profesorilor în organizarea cît mai bună a lecțiilor recapitulative, așa ca repetarea cunoștințelor însușite în cursul anului să se facă din unghiuri noi de vedere, în combinații noi, care să solicite aportul intelectual personal, original al elevului.

În această etapă inspecției școlare îi revine sarcina de a urmări modul în care este apreciată, evaluată — ca să spunem așa — pregătirea elevilor. Se știe că, mai ales acum, există la unii profesori tendința de a da note mai mari decît merită elevilor slabi (pentru a nu lăsa corigenții) sau chiar celor mai buni (pentru a nu le „strica” mediile). De aceea inspectorul trebuie să controleze cu seriozitate rigurozitatea cadrelor didactice în folosirea sistemului de notare, în aprecierea cunoștințelor elevilor, să urmărească dacă aceștia sînt ascultați ritmic și dacă verificarea pregătirii lor nu se amînă de pe o săptămînă pe alta, pentru ca în final să se facă în asalt și, bineînțeles, superficial. Este vorba aici, desigur, nu numai de control, dar și de îndrumare, inspectorul fiind chemat să-i ajute pe profesori, să-i orienteze spre examinarea curentă oră de oră, a elevilor, spre însușirea unei atitudini pline de exigență just înțeleasă, spre aprecierea cît mai obiectivă a cunoștințelor.

Și tot inspectorului îi revine rolul de a da un ajutor concret directorului de școală în îndeplinirea sarcinilor atît de complexe pe care i le pune în față sfîrșitul de an școlar. Organizarea recapitulărilor trimestriale și finale, a perioadei lucrărilor scrise, verificarea în bune condiții a nivelului de pregătire a elevilor și încheierea situației lor școlare, organizarea ajutorului suplimentar pentru elevii rămași în urmă la învățătură și pentru viitorii candidați

(Continuare în pag. 8-a)

Citiți în acest număr:

9 MAI — pagina 2

DRUMURI — pagina 2

JUCĂRII ȘI JOCURI DIDACTICE — pagina 3

RECAPITULAREA — CÎT MAI APROAPE DE CERINȚELE PRACTICII — paginile 4 și 5

ȘCOALA ȘI FAMILIA — pagina 6

DIN ACTIVITATEA ORGANIZAȚIILOR SINDICALE — pagina 7

Pornite toate de sub marginile vastului cerc al orizontului și adunate în matca largă a șoselei, sinuoase sau drepte, trecând printre lanuri bogate sau pe sub umbră de pădure, împiedicate de o mlaștină sau de o neregularitate de teren, dar învingându-le de fiecare dată cu un pod sau cu un ocol și continuându-se, hotărâte, către ținta finală, drumurile satului se aseamănă într-un fel cu destinele copiilor lui.

Sînt multe amintirile școlii care se leagă de drumuri. Uite, dacă intrăm în clasa a VII-a, dacă trecem printre bănci, dacă ne oprim la unul din elevi — nu acela oacheș care suride mereu parcă ar fi gata să spună ceva, ci cel de lângă dînsul, mai mic de statură, mai timid și mai visător — dacă-i punem mîna pe umăr și începînd cu obișnuitul „Ce te faci cînd ai să fii mare?”, îl întrebăm ce note are, o să ne bucurăm aflînd că ele nu trec niciodată mai jos de șapte. E îmbucurător, dar situația este recentă. Catalogele din urmă cu un an sau doi au o memorie buclucașă și ele își amintesc de multele absențe, de notele mici și de problemele pe care și le puneau pe atunci profesorii în legătură cu acest elev. Iată una dintre ele. Ajuns la o rîspintie, în drum către școală cu ghiozdanul într-o mînă — s-a oprit nehotărît, cumpunînd ispitele și primejdiiile. „Ce o să fie după aceea? Poate că se află... Dar poate nu se află...”. De-o parte se desfășura drumul îngust care se strecoară printre case ducînd către întinderile însoțite ale cîmpului. Acolo erau lanurile înalte și bogate în care se putea pierde ca într-o mare. Putea să-și pună ghiozdanul sub cap și să privească ore întregi cerul pe care alunecau scamele norilor albi sau săgeta din cînd

în cînd cite o pasăre necunoscută. Acolo era și pădurea plină de taine în care putea hoinări îndelung, se putea cățăra în pomi sau putea scoarmonii în scorburi, descoperind minuni și frumuseți pe lângă care alții treceau fără să le bage în seamă. Celălalt drum, șoseaua asfaltată, trece chiar prin fața școlii. La capătul lui aștepta clopoșelul care numai peste cîteva minute avea să sune de intrare. N-ar fi fost nimic, dar se mai adăugau lecțiile nefăcute la română, la matematică, profesorii care aveau să se încrunte și să ceară explicații... Pînă la urmă, ispita a învins și o zi s-a irosit fără folos. Cînd alți copii se întorceau de la școală și cînd și el trebuia să ia drumul casei, a simțit ca o greutate și ca o nemulțumire apăsătoare pentru timpul pierdut în zadar. La vîrsta lui, cînd chiar deosebirea dintre rău și bine nu e o treabă simplă, i-a fost greu să se înțeleagă și să găsească singur o soluție. Minciuna cu boala, pe care a pregătuit-o pentru a doua zi, i s-a părut nevinovată. Numai că drumul pe care și l-a ales îl putea rătați undeva, printre hățșuri de spini și mărăciniș, și dacă nimeni nu l-ar fi îndreptat la vreme, ar fi putut să se înfundă în locuri de unde călă, cea bună este greu de regăsit.

Din fericire, nu a fost lăsat să meargă pe această cale plină de primejdii. În scurtă vreme pe urmele lui a pornit un om — profesorul diriginte. Il observa de cîteva vreme și nu reușea să înțeleagă. S-au întors cumva zile mai vechi și mai neplăcute, cînd fratele mai mare — ajuns acum tractorist, tînăr așezat și stimat în gospodăria colectivă — nu era lăsat de părinți să vină la școală? „Ce-i trebuie școală? — spuneau ei. L-am trimis cu vi-

tele. Lasă-l să se învețe cu munca. Ce atîta carte! Noi n-am mai învățat atîta și uite, trăim”. Dar astfel de discuții nu se mai duc de mult în sat aici, în Ghermănești, cum nu se mai duc nicăieri în țară. De multă vreme școala satului trimite la secția de învățămînt raională rapoarte cu aceeași frază tip: „Frecvența realizată în proporție de sută la sută”. „Nu, neîndoielnic, cauza trebuie să fie în altă parte”. Și în sfîrșit, acasă, după obișnuita introducere protocolară, adevărul a ieșit la suprafață.

— Ce-i cu cel mic?
— Ce să fie, e bine!
— De ce nu-l mai lăsați la școală?
— Cine nu-l lasă? I-auzi, Tică, ia vino încoace. S-o fi plîns el, că-i cam plăce.

— Nu, nu s-a plîns — dar lipsește.

— Cum lipsește, că pleacă o dată cu mine?
O anchetă sumară a fost edificatoare. Tatăl, înfuriat, era gata să treacă la represalii. L-a oprit mîna calmă, liniștitoare a profesorului. De atunci înainte, firele adevărului mărturisit prin fire lacrimi de cîndă și de cîndă s-au dezlegat ușor. Iar cînd au aflat de unde vin necazurile, profesorilor le-a fost ușor să le înlăture. O săptămîină, două, trei, la început mai poticnit, apoi din ce în ce mai lesne, copilul a ajuns să înțeleagă că nici matematica și nici romîna nu sînt obiecte atît de grele, ba chiar că poți găsi în ele frumuseți mai mari ca cele pe care și le oferă hoinăreala fără folos. Absențele au dispărut. Între timp notele au crescut și ele și elevului de acum nu-i mai este rușine să și le spună.

Sînt și alte drumuri cunoscute și îndrăgite atît de profesori cît

și de copii. Unul dintre ele duce nu tocmai departe, la sediul gospodăriei colective. Acolo pionierii au — pe lângă părinți, pe lângă frați, surori și veri — și alte sumedenii de „neamuri”, prieteni și cunoscuți apropiați. Se simt, în mijlocul colectivștilor, ca în propria lor familie. Știu bine cum îl cheamă pe murgul înalt și pintenog, cu stea în frunte, ce năravuri are robul care îi stă alături și care nu vrea să bea apă decît dintr-o anumită găleată, cînd s-a născut „Bălașa” și cîți „copii” are, își pot spune pe de rost cu cît a crescut „fondul” în ultimii ani, cam cît o să iasă la hectar „pe vale” în vara aceasta și de ce cantitate de îngrășăminte o să fie nevoie la toamnă. Nu numai că au învățat și știu bine rosturile gospodăriei, dar nu o dată dau chiar o mînă de ajutor pe care colectivștii nu o socotesc de disprețuit. Chiar în primăvara aceasta terenurile noii livezi au fost „invadate” de pionieri care au ajutat la plantarea pomilor.

Dar cele mai îndrăgite dintre muncile din gospodăria colectivă sînt cele pe care le efectuează mecanicii și tractoriștii. Mulți dintre elevi nu-și pot imagina că vor fi altceva în viață decît tractoriști „ca nea Costea”, lîngă care își petrec nu o dată ore în șir, străduindu-se să înțeleagă complicatele mecanisme ale motorului.

Încercînd să descifrezi complicatele fire ale drumului pe care l-a parcurs pasiunea elevilor pentru munca pe ogoarele gospodăriei colective îi găsești începăturile în laboratorul agricol al școlii, înjghebat cu grijă și îndelungată migală de unul dintre profesorii ei, în lecțiile ținute în laboratorul de fizică, unde

copiii au aflat pentru prima dată tainele motorului cu explozie, în multele vizite pe care le-au făcut pe ogoare sub conducerea profesorilor sau în numeroasele manifestări culturale organizate împreună cu tinerii colectivști.

Ar mai trebui poate să vorbim despre drumurile pe care le fac profesorii și învățătorii, lunar, la ședințele cercurilor pedagogice, unde se întîlnesc cu colegii lor din alte sate mai mult sau mai puțin îndepărtate, despre dezbaterile aprinse pe care le poartă acolo și despre soluțiile pe care le găsesc „pentru a îndrepta scrisul elevilor”, „pentru a le dezvolta judecata logică”, „pentru apropierea învățămîntului de viață”, despre hotărîrile și învățătura cu care se întorc în școala lor. Dar toate acestea se răsfrîng în cele din urmă tot asupra copiilor și căile pe care au pornit ei acum, la începutul vieții, în anii de școală, ne dezvăluie felul cum muncеște întregul colectiv de învățători și profesori de aici.

La care dintre elevii lor să ne oprim mai întîi? Constantin Marin, zece la toate obiectele, Ioana Dragomir, media zece, Nicolina Ion, zece pe linie, Dana Grigoriță, numai zece. Sînt cu toții 225 de elevi și dintre ei toți doar 9 ale căror note îi îngrijorează pe profesori. Pentru a afla ce se va întîmpla cu ei este de ajuns să ne gîndim la alți elevi care numai cu un trimestru în urmă constituiau „probleme” și care sînt acum promovați la toate obiectele.

Sînt 225 de elevi, 225 de drumuri diferite — dar toate se adună, ca într-un mănunchi, într-unul singur, care este drumul către viitorul de aur al patriei.

V. OCTAVIAN

9 MAI

În fiecare an, la 9 mai, oamenii muncii din Republica Populară Romînă aniversază două evenimente de o deosebită importanță: proclamarea independenței de stat a Romîniei (1877) și Ziua Victoriei asupra fascismului hitlerist (1945). Ambele evenimente au o profundă semnificație pentru istoria patriei noastre și sărbătorirea lor în aceeași zi constituie un minunat prilej de manifestare a entuziasmului și sentimentelor patriotice ale oamenilor muncii de la orașe și sate. În conștiința poporului romîn, constructor al socialismului, ziua de 9 mai a devenit simbolul unor episoade înălțătoare din lupta sa de veacuri pentru libertate, independență națională, pentru pace, pentru o viață mai bună.

Prin jertfa de singe, săvîrșită eroic cu 87 de ani în urmă, ostașii romîni au pus capăt unei lungi perioade de amestec străin în treburile interne ale Romîniei, au adus patriei mult așteptata independență. Alături de armata rusă și de patrioții bulgari, trupele romîne au înscris pagini de glorie în istoria luptei de eliberare națională a popoarelor balcanice. Plevna, Smîrdan, Rahova și numeroase alte localități din sudul Dunării au cunoscut elanul vitejesc al dorobanșilor, călărașilor și roșiorilor romîni care, o dată cu cucerirea libertății pentru poporul nostru, apărau interesele vitale ale popoarelor asuprite de către imperiul otoman.

Țăranii și orașenii romîni, fie că se aflau sub zidurile redutelor turcești sau în tranșeele sfîrtecate de șrapnel, fie că treceau peste Dunăre convoaiele de provizii ale armatei sau își încordau eforturile pe ogoare și în ateliere, făcînd posibilă ducearea la bun sfîrșit a războiului, știau că se

jertfesc pentru o cauză dreaptă; în conștiința lor lupta pentru înlăturarea jugului străin, pentru apărarea suveranității naționale era strîns legată de aspirațiile spre drepturi și libertăți democratice, spre progres social. Faptul că burghezia și moșierimea, ignorînd idealurile înaintate ale poporului și jertfele aduse de oamenii muncii pentru înfăptuirea lor, și-au însușit fără sfială roadele acestor jertfe, că au profitat de independența națională pentru a-și consolida propriile poziții de clasă, că au ajutat monopolurile străine să pună mîna pe bogățiile țării, a făcut ca lupta poporului romîn să continue cu aceeași fermitate pentru răsturnarea exploataților interni și a noilor asupritori externi. Steagul luptei pentru adevărată independență națională, pentru libertatea și fericirea celor ce muncesc a fost ridicat tot mai sus de către clasa noastră muncitoare și de către partidul ei marxist-leninist.

Independența și suveranitatea — cauză pentru care s-au sacrificat generații de-a rîndul — au devenit o realitate ca urmare a eliberării Romîniei de sub jugul fascist și a instaurării puterii politice a oamenilor muncii. Revoluția populară inaugurată prin insurecția armată din august 1944, organizată și condusă de către Partidul Comunist Romîn, a ridicat țara noastră în rîndul țărilor cu o economie și o cultură înfloritoare, în rîndul țărilor stăpînite pe propria lor soartă.

Un moment hotărîtor în drumul spre victoria socialismului în Romînia l-a constituit întoarcerea armelor împotriva Germaniei hitleriste, alăturarea armatei romîne coaliției antihitleriste și continuarea războiului alături de armatele aliate.

Luptînd cot la cot cu puternica Armată Sovietică, trupele romîne, sprijinite de către întregul nostru popor, au izgonit pe hitleriști de pe teritoriul patriei și au continuat lupta dincolo de hotarele ei, pînă la înfrîngerea definitivă a fascismului german.

Aportul poporului romîn la victoria asupra dușmanului comun este oglindit în cifre impresionante. În decursul celor 260 de zile în care trupele romîne, alături de trupele sovietice, au luptat împotriva armatei hitleriste, s-au aflat pe front, în permanență, 15 divizii romînești. Ele au străbătut peste 1000 de kilometri, de la Mureș pînă în Boemia, au eliberat peste 3800 de localități, dintre care 50 de orașe, luînd peste 100 000 de prizonieri și capturînd o mare cantitate de material de război. În campania pentru alungarea ocupanților din țara noastră, precum și pentru eliberarea Ungariei și Cehoslovaciei, armata romînă a pierdut aproape 170 000 de oameni — morți, răniți și dispăruți. Cheltuielile Romîniei pentru susținerea frontului antihitlerist s-au ridicat la suma de 470 miliarde de lei. Prin efectivele cu care a participat la operațiile militare, prin jertfele aduse în luptă, prin eforturile materiale susținute, Romînia a adus o contribuție remarcabilă în cadrul coaliției antihitleriste, primind pentru aceasta o înaltă apreciere din partea aliaților.

Vor rămîne mereu în amintirea popoarelor faptele de eroism săvîrșite de către armatele sovietice care, purtînd principala povară a războiului, desfășurînd bătălii gigantice ca cele de la Leningrad, împrejurmările Moscovei, Volgograd, Kursk și numeroase altele au zdrunecat din temelii capacitatea de luptă a agresorului fascist, apropiindu-l cu pași repezi ziua captivității lui. Încercînd rezistența înversunată a hitlerștilor în bătălia pentru Berlin, ostașilor sovietici le-a revenit cîinstea să înalțe steagul roșu pe cupola Reichstagului și să marcheze, astfel, victoria finală

a armatelor aliate asupra Germaniei hitleriste.

9 Mai 1945 a devenit simbolul victoriei și al păcii în Europa, simbolul speranței că forțele militariste, agresive, nu vor mai fi niciodată în stare să pună în pericol securitatea, viața popoarelor. Sărbătorind această zi, oamenii muncii din țara noastră, ca și cei din alte țări care au avut de suferit de pe urma mașinii de război hitleriste, își exprimă hotărîrea de a împiedica dezlănțuirea unui nou război mondial, de a lupta consecvent pentru apărarea și consolidarea păcii în lume. Prin eforturile unite ale comunității țărilor socialiste, ale clasei muncitoare din țările capitaliste, ale mișcării de eliberare națională, ale țărilor care și-au cîștigat recent independența, ale mișcării partizanilor păcii, acest țel va putea fi atins. Așa cum se subliniază în Declarația cu privire la poziția Partidului Muncitoresc Romîn în problemele mișcării comuniste și muncitorești internaționale, din aprilie a. c., „mobilizarea tuturor acestor forțe, unirea lor în cel mai larg front, lupta lor hotărîtă fac ca imperialismul să nu mai poată acționa după bunul său plac pe arena internațională, pot zădărnici încercările cercurilor imperialiste de a arunca omirea într-un nou război mondial, pot impune și consolida pacea”.

Republica Populară Romînă, alături de celelalte țări socialiste, menținînd nestrînsă vigilența față de acțiunile cercurilor militariste, agresive, luînd măsurile necesare pentru asigurarea securității lagărului socialist, militează pentru destinderea încordării în relațiile internaționale, înlăturarea urmărilor celui de-al doilea război mondial, lichidarea colonialismului și a oricăror forme de asuprire națională, înfăptuirea dezarmării generale și totale, pentru instaurarea unor relații trainice de prietenie și colaborare multilaterală între popoarele lumii.

CORNEL ALMAȘAN

Jucării și jocurile didactice

Jocul este o formă de activitate deosebit de importantă, care contribuie la dezvoltarea mutilată a copiilor. Prin joc ei învață să cunoască lumea înconjurătoare, li se dezvoltă procesele psihice de reflectare directă și mijlocită a realității. Iată de ce trebuie să se acorde o atenție specială conținutului și formei de prezentare a jucăriilor și jocurilor puse la îndemina copiilor.

Evident, în ultimii ani există numeroase realizări pozitive în această direcție. Intreprinderi întregi, cum sînt de pildă fabricile „Bucuria copiilor” din București, „Viitorul” — Oradea au fost profilate aproape exclusiv pentru producția de jucării și jocuri, iar altele, ca de pildă, I.M.D. „Ambalajul metalic” din Timișoara, Intreprinderea poligrafică din Timișoara, cooperativa „Arta lemnului” din Capitală ș.a. au secții specializate în realizarea de jucării și jocuri didactice. Pentru a se asigura caracterul instructiv-educativ al jocurilor și jucăriilor, pe lângă Ministerul Învățămîntului a fost constituită o comisie formată din pedagogi, reprezentanți ai Ministerului Industriei Ușoare, ai Uniunii artiștilor plastici, ai organelor comerțului de stat, ai poligrafiei, cooperăției etc. Ca urmare a măsurilor luate pentru îmbunătățirea continuă a producției de jucării și jocuri didactice s-au creat în acest sector zeci și zeci de sortimente valoroase din punct de vedere educativ, cu un aspect atrăgător, de o construcție robustă.

Se simte însă nevoia ca producția de jucării să se ridice la nivelul cerințelor actuale, să folosească mai deplin posibilitățile tehnicii moderne.

Pentru a cunoaște stadiul actual și perspectivele de viitor în domeniul realizării de jucării și jocuri didactice, am solicitat păreri de specialiști în acest domeniu ca și ale unor părinți, care au fost în același timp purtătorii de cuvînt ai exigențelor „consumatorilor” între 2 și 12 ani.

Am dorit să aflăm, la început, punctul de vedere al comisiei de jucării din Ministerul Învățămîntului. Primul interlocutor — tovarășa Stela Zincă, secretarul metodist al comisiei — ne-a vorbit despre modul în care își desfășoară activitatea comisiei respectivă.

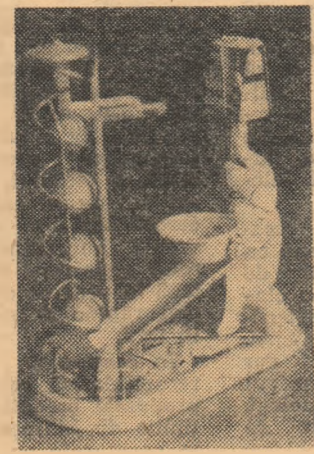
— În funcție de numărul prototipurilor prezentate, — ne-a spus tov. Zincă — comisia de jucării din cadrul Ministerului Învățămîntului se întrunește bi-lunar sau lunar, luînd în discuție, sub toate aspectele, lucrările propuse. Pentru ca discuțiile din cadrul comisiei să fie cât mai concrete, înaintea fiecărei ședințe prototipurile sînt examinate și experimentate cu ajutorul unui număr însemnat de colaboratori voluntari — educatoare, metodiști, profesori, cercetători în domeniul pedagogiei, tehnicieni cunoscători ai proceselor tehnologice de fabricare a jucăriilor și jocurilor, lucrători din comerț. În felul acesta, exigența în aprecierea lucrărilor crește neîncetat. Cu atît mai îmbucurător apare în aceste împrejurări faptul că în ultimul timp au putut fi aprobate cu calificative înalte numeroase lucrări, cum sînt „Trenul de manevră” o jucărie mecanizată realizată la „Ambalajul metalic”, foarte utilă pentru formarea la copii a unor deprinderi tehnice, ingenioasă jucărie „Elefantul jongler” (realizat de „Bucuria copiilor”) jocul de construcție intitulat „Combinou”, ca și jocurile „Șalupă demontabilă” și „Ciocan muzical”, (inzestrați la capete cu mici armonici din material plastic) toate produse de întreprinderea „Viitorul” din Oradea, reușita mașină de cusut mecanică produsă de „Bucuria copiilor” cu ajutorul căreia fetele vor putea obține încă de la vîrsta preșcolară prețioase îndemnări, sau păpușile de minuit reprezentînd diferite personaje cunoscute din basme și povești (coop. „Arta lemnului”).

Alături de aceste lucrări valoroase, executate cu grijă și pricepere, au fost prezentate însă comisiei și unele jucării sau jocuri urite, greoaie așa cum au fost

automacaraua demontabilă, autobetoniera, autoforestierul și roaba — toate executate de cooperativa „Arta lemnului”, precum și greșit conceput din punct de vedere instructiv, „tăbliță școlară”. Firește că, în asemenea condiții, comisia a fost nevoită să respingă prototipurile propuse.

— Care sînt în momentul de față problemele centrale ale producției și utilizării jucăriilor și jocurilor didactice?

— M-aș referi, în această direcție, la trei probleme — două cu caracter tehnic și una cu caracter educativ. Este vorba, în ceea ce privește tehnica, de gabaritul și finisașul unor jucării — mai ales al celor din lemn și metal unde trebuie să se facă pași serioși înainte — ca și de ne-

„Elefantul jongler” produs la întreprinderea „Bucuria copiilor”

cesitatea de a se asigura o mai bună construcție a jucăriilor mecanizate. La rîndul ei, problema cu caracter educativ se referă la orientarea părinților către alegerea unor jucării și jocuri corespunzătoare vîrstelor copiilor. Comisia a constatat că, datorită insuficienței orientării a părinților în această direcție, unele produse cu deosebită valoare instructivă pentru copiii de vîrstă mică — de pildă piramida din rotile sau trusele „Micul mecanic” — sînt prea puțin solicitate. În schimb, se pun la dispoziția copiilor unele jucării care fie că depă-

șesc nivelul vîrstei lor, fie că rămîn în urma acestui nivel. Cred că este necesar ca educatoarele, învățătorii, lectoratele pentru părinți organizate în școlile de 8 ani să aducă o contribuție mai largă la orientarea părinților în ceea ce privește cumpărarea unor jucării potrivite pentru copiii lor.

Reprezentanții unităților din comerț și cooperatie au insistat în mod deosebit asupra acestui aspect.

— Nu putem contracta jucării sau jocuri care nu se cer — afirmă ei — părinții vădese în general preferință pentru jucăriile mecanizate, indiferent de vîrsta copiilor. De aceea și comerțul solicită întreprin-

Animale din pluș realizate la fabrica „Botoșani”

derilor producătoare mai ales asemenea jucării.

Aparent, poziția pe care se situează reprezentanții comerțului în reținerea lor la contractarea anumitor produse, este justificată. Este adevărat că destul de mulți părinți nu au ochi decît pentru jucăriile mecanizate, chiar dacă fiii lor sînt la vîrsta cînd de abia au trecut de la mersul de-a bușilea la mersul în picioare. Se impune, deci, o mai bună orientare a lor în alegerea jucăriilor și jocurilor, — și în această privință au un rol însemnat educatoarele din instituțiile preșcolare, învățătorii și chiar unii profesori (în cazul jocurilor de construcție mecanice sau instalații electrice). Dar nu numai cuvîntul acestora poate acționa pozitiv asupra părinților. Mai sînt și alți factori care ar putea juca un rol important în această privință dacă ar fi și ei, la rîndul lor, îndrumați în prealabil. Ne referim, anume, la vînzătorii din raioanele de jucării ale magazinelor. Se achită ei de această sarcină? Drept răspuns, iată un instantaneu surprins de noi la „Magazinul copiilor” din Capitală:

În fața raionului de jucării, afluență de părinți și de copii. Privesc, discută între ei, fără ca cei doi vînzători specialiști să-i „deranjeze” cu vreo întrebare. Într-un tîrziu:

Vînzător: Ce doriți dumneavoastră?

Părinte I: Aș vrea să aleg o jucărie...

Vînzător (placid): Alegeți... Dar dumneavoastră ce doriți?

Părinte II: Un joc instructiv pentru un copil de 2-3 ani.

Vînzător: Care v-ar fi pe plac?

Părinte II: Nu știu, nu le cunosc...

Vînzător (fără să arate nimic): Poate vreți niște cuburi?

Părinte II: Nu, cuburi are...

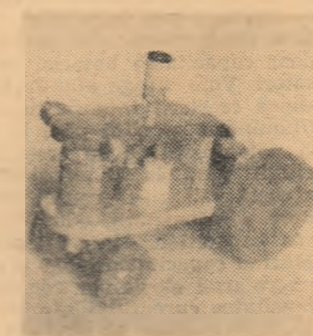
Vînzător: Atunci „Jocul umbrelor” sau jocul acesta (în sfîrșit se hotărăște să arate un joc cu pionii și zaruri care se adresează unor copii de cel puțin 5-6 ani).

Părinte II: Alțeva nu aveți? Atunci iau mașina aceea cu cheie...

Scene asemănătoare se petrec la multe alte magazine cu raioane specializate pentru vînzarea jucăriilor. Cît privește magazinele cooperative, unde nu sînt vînzători specialiști... Ar fi bine, de aceea, să se organizeze cursuri de calificare și de ridicare a nivelului pregătirii profesionale a vînzătorilor din magazinele ce vînd jucării la care să fie invitați să facă expuneri și specialiști în pedagogie, care le-ar putea da multe indicații valoroase pentru mai bună deservire a muncii lor.

Și acum „audiatur et altera pars” — să dăm cuvîntul chiar cumpărătorilor, părinți ai copiilor.

Mulți părinți au ținut să sublinieze că în ultimul timp au găsit în magazine un număr tot mai mare de jucării și jocuri instructive, bine executate, care fac cu adevărat „bucuria copiilor”. N-au lipsit însă nici observațiile critice. Astfel, un părinte de profesie inginer se arăta nemulțumit de soluția tehnică necorespunzătoare a aerodinamului electric, a cărui construcție provoacă trepidații și „deraieri” repetate. Un părinte tehnician, făcea o remarcă foarte interesantă în legătură cu limuzina produsă de întreprinderea „Bucuria copiilor”. „Printre primele deprinderi pe care trebuie să le formăm copiilor — spunea el — este și aceea

Tractor din lemn produs de cooperativa „Arta populară” din Cluj

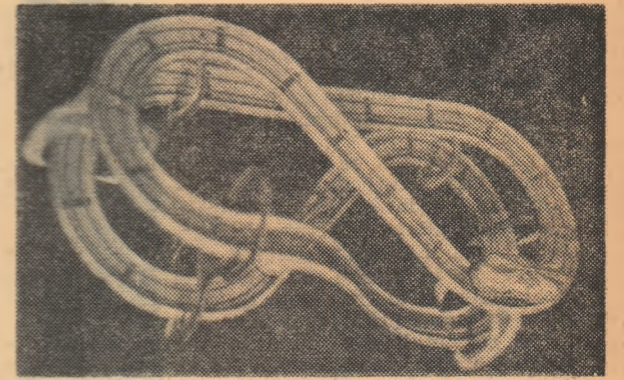
că un arc, un șurub, un robinet se stringe de la stînga spre dreapta și se desfac în sens invers. Realizatorii limuzinei au plasat însă așa fel mecanismul ei, încît răsucirea cheii se face în sens invers. Am putut constata că această neglijență, aparent mică, a izbutit să zdruncine la fiul meu siguranța unui gest devenit reflex. Cît privește sistemul de conducere a mașinii prin bușonul radiatorului, nu îmi pare nici el o soluție dintre cele mai fericite.

Mulți dintre părinții cu care am stat de vorbă erau nemulțumiți de calitatea finisajului, de colorile terne și nearmonizate folosite la unele jocuri și la pseudo-abcedarul realizat de întreprinderea poligrafică „Banatul”, a căror realizare artistică lasă de dorit (desene stîngace, culori greșit suprapuse etc.).

Obiecții întemeiate s-au făcut cu privire la rezistența unora dintre jucării, la calitatea angrenajelor etc. Foarte mulți părinți,

care au copii de vîrstă școlară, au propus să se introducă în planul de producție al întreprinderilor specializate unele jocuri complexe de construcție mecanice și jocuri electrice instructive, cu tematică din domeniul istoriei, geografiei, științelor naturale etc.

Pentru a afla ce părere au în legătură cu toate aceste probleme cei care răspund de producția de jocuri și jucării, ca și pentru a cunoaște perspectivele de viitor ale acestei producții,

Tobogan cu vagonete (Ambalajul metalic Timișoara)

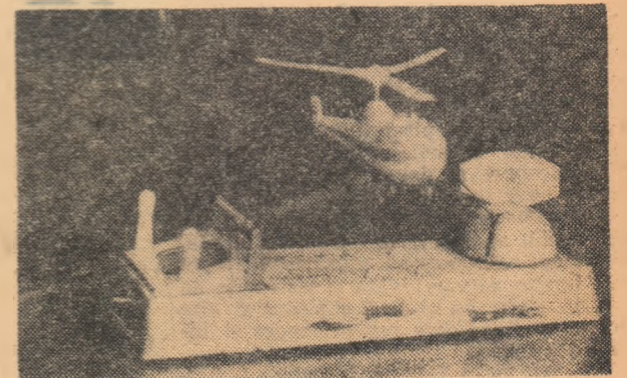
ne-am adresat direcției generale de resort din Ministerul Industriei Ușoare. Tovarășii Stan Dumitru, director tehnic și ing. Eugen Sorescu, șeful producției, ne-au informat că în ultimul timp direcția generală a manifestat o preocupare sporită pentru îmbunătățirea calității producției de jucării. Dintre acțiunile întreprinse pe această linie merită a fi menționată consfătuirea organizată în luna februarie a.c., în legătură cu calitatea jucăriilor produse la întreprinderea „Bucuria copiilor”. La această consfătuire au participat, alături de delegați ai întreprinderilor comerciale, pedagogi și părinți care au făcut numeroase propuneri, binevenite pentru îmbunătățirea jucăriilor. Colectivul întreprinderii și specialiștii direcției generale au studiat fiecare din aceste propuneri, iar multe dintre ele au și fost introduse în procesul tehnologic de fabricație. De exemplu, la unele serii ale jucăriei „Auto-minune” — al cărei mecanism se dereglă lesne înainte din cauză că imbinarea cu carcasa

Acestor măsuri care vizează sortimentele aflate în producție de mai multă vreme, li se adaugă măsurile cu caracter general privind îmbunătățirea în perspectivă a producției de jucării și jocuri. Recent, direcția generală a elaborat un plan de creație privind realizarea de jucării moderne, complexe, care să dezvolte gîndirea tehnică a copiilor. În proiectarea noilor jucării se utilizează soluții constructive noi, ca de pildă schimbarea profilului danturii la roțile dințate și la pinioanele de angrenare

a mecanismelor, ceea ce va determina creșterea duratei de funcționare și evitarea blocărilor. De asemenea s-a trecut la tipizarea reperelor de mecanisme, creîndu-se astfel condițiile unei producții de serie mare. Se iau în același timp măsuri care să asigure o mai îngrijită finisare a jucăriilor prin folosirea unor lacuri și vopsele ce permit executarea litografiilor în culori vii și mai bine armonizate, precum și prin înlocuirea unor repere vopsite cu cele litografiate, mult mai estetice.

După cum au subliniat interlocutorii noștri, direcția generală își propune să realizeze o legătură mai strînsă cu pedagogii, cu cadrele didactice, atît în ceea ce privește verificarea eficienței pe plan instructiv și educativ a noilor produse, cît și în ceea ce privește sugerarea de teme pentru jucării și jocuri didactice cît mai interesante, care să fie introduse în procesul de fabricație.

Cadrele didactice, interesate în cea mai mare măs-

„Elicopter cu radar” („Bucuria copiilor”)

era foarte puțin trainică — s-a introdus între carcasa și șasiu un distanțier care întărește rezistența mașinii. De asemenea, în urma propunerilor făcute s-au introdus modificări în sistemul de fixare al boghiului și în modul de executare a șinelor aerodinamului electric, la telefonul cu sonerie carcasa metalică a fost înlocuită cu o carcasă din material plastic etc.

sură de felul cum se joacă copiii și de calitatea jucăriilor și jocurilor ce sînt puse la îndemina acestora, pot acorda pe viitor un sprijin mai substanțial atît în îmbunătățirea producției din acest sector cît și, mai ales, în găsirea unor forme cît mai rodnice pentru orientarea părinților în alegerea jucăriilor pe care le cumpără pentru copiii lor.

M. HERIVAN

O lecție pe teren

Elevii mei din clasa a VI-a au studiat în acest an o serie de importante cunoștințe de viticultură. Pentru a-i ajuta să-și consolideze aceste cunoștințe, să le verifice pe teren și să le aplice în practică, am planificat pentru această perioadă o lecție recapitulativă care se va desfășura în sectorul viticol al Institutului de cercetări pentru cultura cerealelor și a plantelor tehnice de la Fundulea.

Căutând să pregătesc din timp lecția recapitulativă, am discutat cu specialiștii de la institut și am planificat cu ajutorul lor activitățile practice care urmează a fi efectuate de elevi, așa încât aceștia să participe la principalele lucrări de întreținere a viței de vie, să cunoască o serie de soiuri noi de viță nobilă cultivate în cadrul institutului, să participe la principalele lucrări de combatere a dăunătorilor viței de vie.

Lecția va începe cu prezentarea principalelor lucrări de amenajare a terenului în vederea cultivării viței de vie — și anume terasarea și taluzarea terenului destinat acestei culturi.

În continuare li se vor prezenta principalele soiuri de viță cultivate aici, printre care soiurile „Cardinal”, „Regina Mera”, „Black”, „Rose”, „Sf. Emilian”, „Regina viilor”, unele în primul an, iar altele în al doilea și al treilea an de cultură. Cu acest prilej vom face și o scurtă recapitulare a cunoștințelor privind organele componente ale viței de vie, cit și a cunoștințelor legate de modul cum rodește această plantă care trăiește mai mulți ani.

Fiind vorba de butuci de viță în primul, al doilea și al treilea an, elevii vor putea cunoaște lucrările specifice pentru fiecare stadiu de vegetație diferențiate după vîrsta plantației. La butucii de viță din primul an, de pildă — desfacerea mușuroiului din jurul butucului, legarea lăstarilor de pichet, primul copcit, combaterea bolilor și a unor dăunători cum sînt mana, fînarea și cărăbușul de mai. Ei înșiși vor participa la stropirile cu zeamă bordelează și la pulverizările cu „Carbadin” și „Cuprosan”, substanțe mult utilizate în viticultură și pomicultură. De asemenea, sub îndrumarea specialiștilor de la institut elevii vor participa la o serie de lucrări importante efectuate la butucii aflați în anul al doilea, ca de pildă lucrarea de tăiere a coardelor pentru formarea butucilor de rod, lăsîndu-se o coardă cu 5-8 ochi, lucrarea de susținere a coardelor pe araci, completarea golurilor, legatul lăstarilor etc.

Butucilor în al treilea an li se aplică în această perioadă lucrări de montare a spalierilor, de legare a lăstarilor de spalier, de polenizare suplimentară etc., lucrări pe care elevii le vor putea cunoaște prin observații, ca și prin participarea directă la desfășurarea lor.

Paralel cu efectuarea acestor lucrări vom recapitula cunoștințele referitoare la cerințele viței de vie din punct de vedere al climei și solului, la rezistența plantelor față de intemperii și boli, la lucrările de întreținere a viței în primii trei ani, la efectul diferitelor îngrășăminte, la metodele de înmulțire și altoire a viței, la îngrijirea viilor pe rod.

Lecția recapitulativă le va oferi elevilor și prilejul de a-și forma priceperi și deprinderi de mînuire a unor unelte simple cum sînt foarfecile și fierăstrăul de vie, cosorul, aparatele de stropit și altele. Deprinzîndu-se să mînuiască aceste unelte, ei vor învăța și sistemele de tăiere și de altoire, copilitul și alte operațiuni care cer pricepere și îndemnare.

Pentru a asigura însușirea temeinică a cunoștințelor referitoare la bolile și dăunătorii viței de vie imi propun să-i atrag pe elevi în colectarea și conservarea unor organe de dăunători, ca și în colectarea unor dăunători care, conservați în formol, vor constitui un important material didactic pentru lecțiile teoretice.

Cred că, pregătită cu grijă, lecția recapitulativă care se va desfășura în sectorul viticol al institutului din Fundulea va da elevilor mei din clasa a VI-a posibilitatea să-și consolideze deprinderile însușite, să-și lărgască sfera cunoștințelor cu date noi.

Prof. ALEXANDRU IONESCU
Școala de 8 ani din Tămădău
raionul Lehliu

RECAPITULAREA

CIT MAI APROAPE

Experiențe interesante în laboratorul de fizică

Studiul curentului alternativ constituie o componentă importantă a cursului de fizică, asupra căruia este bine să se revină în cadrul recapitulării finale, pentru a da elevilor posibilitatea să-și aprofundeze cunoștințele din tema respectivă și să cunoască mai îndeaproape aplicațiile lor în tehnică.

Circuitele de curent alternativ se pot recapitula într-o lecție în care discuțiile asupra fenomenelor fizice să pornească de la efectuarea unor experiențe, pentru a se trece apoi la desfășurarea unei lucrări de laborator.

O primă experiență se poate referi de exemplu la studiul circuitului cu reactanță capacitivă, a cărui schemă este dată în fig. 1. Le vom arăta elevilor că, dacă mărim capacitatea condensatorului, va crește și intensitatea curentului în circuit. Vom închide pe rînd întrerupătoarele K_1, K_2, K_3 etc., dovedind acest lucru. Introducîndu-se în circuit o capacitate de 0,4 microfarazi, elevii vor observa o înroșire slabă a filamentului becului. La o capacitate de 0,5 microfarazi (la închiderea întrerupătorului K_3) vor observa o înroșire mai puternică, pentru ca la 0,6 microfarazi becul să lumineze în mod normal.

Efectuarea experienței va trebui să-i orienteze pe elevi spre scoaterea în evidență a cauzei defazării intensității curentului înaintea tensiunii, datorită energiei cimpului electric care se concentrează periodic între armăturile condensatorilor. Le vom cere, de asemenea, să interpreteze relația care exprimă legea lui Ohm în cazul circuitului dat pentru diferitele valori ale capacității.

Cazul circuitului cu rezistență, inductanță și capacitate poate fi analizat în general, insistîndu-se însă și asupra cazurilor particulare. Vom alcătui un circuit dintr-un bec electric, o bobină de 12 000 de spire și o baterie de 10 condensatori de câte 0,1 microfarazi, legați în paralel. Experiența se poate efectua cu ușurință variînd doar capacitatea bateriei de condensatori. Vom atrage atenția elevilor asupra creșterii intensității curentului (iluminării becului) pînă la o anumită valoare, odată cu creșterea capacității pînă la 0,7 microfarazi. După această valoare ei vor observa o scădere a intensității, odată cu creșterea capacității la 0,8 microfarazi. Mărimd capacitatea la 0,9 și apoi la un microfarad elevii vor constata că intensitatea curentului rămîne constantă. Este necesar să studiem cu ei relația $I=E/Z$, înlocuind chiar în formulă valorile C, R, L, ω și diferitele valori date lui C.

Putem discuta următoarele situații: a) Pentru valorile mici ale lui C impedanța Z este încă mare, deci intensitatea curentului este mică. Pe

măsură ce capacitatea bateriei de condensatori crește, crește și intensitatea curentului electric (becul va lumina tot mai puternic). b) Intensitatea curentului devine maximă în circuit pentru valoarea dată lui C, așa ca să avem pentru rezistența inductivă și cea capacitivă aceeași valoare, în care caz relația $I=E/Z$ devine $I=E/R$, adică valoarea curentului devine maximă (fenomenul de rezonanță). c) Mărimd și mai mult capacitatea bateriei de condensatori (prin închiderea întrerupătoarelor $K_1, K_2, K_3, \dots, K_{10}$), dîndu-i valori de 0,8, microfarazi, 0,9 microfarazi, un microfarad etc., reactanța capacitivă se va micșora, iar cînd capacitatea C tinde către infinit intensitatea curentului electric va tinde asimptotic spre valoarea ce ar avea-o în cazul cînd în circuit am avea numai rezistența ohmică și inductanță.

Le vom arăta desigur în mod concret elevilor în ce constă fenomenul de rezonanță și importanța deosebită a studierii lui, datorită multiplelor

aplicații pe care le are în electronică și electrotehnică.

La rîndul ei, lucrarea de laborator va da elevilor posibilitatea să determine intensitatea maximă de circuit pe baza variației capacității bateriei de condensatori. Vom porni de la $C=0$, care se consideră atunci cînd avem toate întrerupătoarele deschise (acest caz se poate asemăna cu un condensator plan cu armăturile situate la infinit). Introducem în circuit diferitele capacități prin închiderea întrerupătoarelor $K_1, K_2, K_3, \dots, K_{10}$ și citim valoarea curentului de fiecare dată. Pe baza datelor obținute elevii vor putea trasa graficul $I=f(C)$ și vor interpreta cazurile studiate pe baza graficului.

Aprofundînd studiul circuitelor de curent alternativ vom contribui la îmbogățirea cunoștințelor elevilor cu noi elemente importante pentru pregătirea lor practică.

Lector univ. ILIE GAVRILA
Institutul pedagogic de 3 ani, Brașov

Hidrocarburile și utilizarea lor în producție

Pregătind recapitularea cunoștințelor de chimie organică predate elevilor din clasa a XI-a, profesoara Casandra Apostolescu de la Școala medie din Brănești, raionul Lehliu, a stabilit cîteva teme mari care cuprind ceea ce este esențial în cunoștințele predate în decursul întregului an. O atenție deosebită va acorda tov. Apostolescu în tratarea acestor teme sublinierii legăturilor între noțiunile teoretice studiate de elevi și practica industrială. Iată, de exemplu, cum își propune ea să trateze capitolul „Hidrocarburi”, care se referă la cele mai simple substanțe organice, formate din două elemente.

Desigur, lecția recapitulativă va începe cu lămurirea noțiunii de hidrocarbură și cu clasificarea hidrocarburilor după forma catenei. De asemenea, se vor lămuri de la început noțiunile de omologii, izomeri și radicali. Apoi, pe grupe de hidrocarburi, se va trece la prezentarea principalilor compuși cu o importanță practică, industrială. Se va stăruie, de exemplu, asupra celei mai simple hidrocarburi — metanul care face parte din grupa parafinelor și are o largă aplicare practică. Profesoara le va cere elevilor să se oprească în special asupra principalelor întrebări ale metanului la fabricarea cauciucului sintetic, a negrului de fum folosit în industria cernelurilor și a pigmentilor, la fabricarea hidrogenului, a gazului de sinteză, a derivaților halogenați folosiți ca solvenți și agenți frigorifici, a nitrometanului folosit la sintezele organice și la

alte produse importante pentru industrie. De asemenea, li se vor cere referiri la cercetările din domeniul industrializării și chimizării gazului metan, a cărui întrebuintare s-a extins la sinteza sulfurii de carbon, la obținerea alcoolilor superiori, a acidului cianhidric, a metacrilatului de metil, a nitrului acrilic etc. Din grupa olefinice — hidrocarburi nesaturate cu o dublă legătură — se va trata îndeosebi, în lecția recapitulativă, etilena, compus organic important cu numeroase întrebuintări practice. Se va stăruie, astfel, asupra folosirii etilului la producerea alcoolului etilic, a eterului, etc., subliniindu-se faptul că cercetările din ultima vreme au demonstrat rolul atmosferei de etilenă în vederea coacerii mai rapide a fructelor în seră.

În continuare, lecția recapitulativă va trata produsele organice obținute de hidrocarburi nesaturate cu o triplă legătură care au ca bază de fabricare acetilena. Se va discuta, în legătură cu aceasta, despre întrebuintările acetilenei la iluminat și la obținerea temperaturilor înalte și, îndeosebi, despre utilizarea ei în industria masei plastice, subliniindu-se rolul derivaților clorurați și vinilici din seria alchinelor și al tuturor derivaților din seria alcanilor în procesul tehnologic de fabricare a substanțelor plastice organice. Se vor face, de asemenea, referiri la larga întrebuintare a acetilenei în obținerea cauciucului sintetic din clor. Nu vor fi omise în planul de recapitulare al hidrocarburilor

nici terpenele — în legătură cu care se va vorbi despre folosirea camforului în industria materiilor colorante, ca dezinfectant etc. — și nici hidrocarburi aromatice, în special benzenul și omologii lui, întrebuintați în industria lacurilor și a vopselelor, ca dizolvanți pentru cauciuc, în industria medicamentelor și a coloranților, precum și drept carburanți. Dintre substanțele organice incluse în grupa hidrocarburilor aromatice polinucleare profesoara va stăruie asupra naftalinei și antracenui, utilizate în industria materiilor colorante. De asemenea, ea va cere elevilor să se refere și la distilarea uscată a lemnului, proces care constituie sursa principală de hidrocarburi aromatice și în care, la diferite trepte de temperatură, se obțin diverse produse organice ce conțin asemenea hidrocarburi.

Un loc important în planul de recapitulare a fost rezervat cunoștințelor despre petrol, produs natural format dintr-un amestec de hidrocarburi, avînd un rol de hotărîtoare însemnată în obținerea unor produse organice cu extrem de largi întrebuintări industriale, cum sînt benzina, motorina, pătura, uleiurile, parafina, asfaltul.

Alcătuiindu-și în acest mod planul de recapitulare, tov. Apostolescu își propune să îmbine cunoștințele teoretice despre hidrocarburi cu cunoștințele despre întrebuintarea practică a acestora, punînd în mod deosebit accentul pe legătura dintre teorie și practică.

T. CREȚU

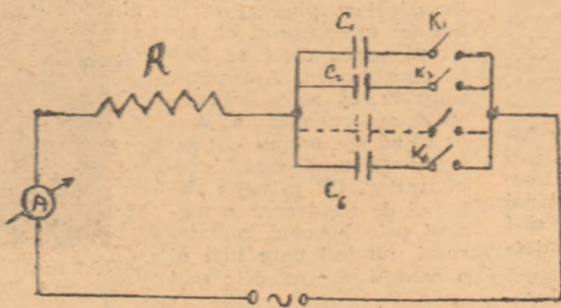

Figura 1

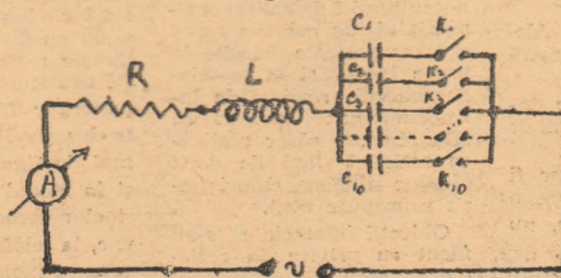
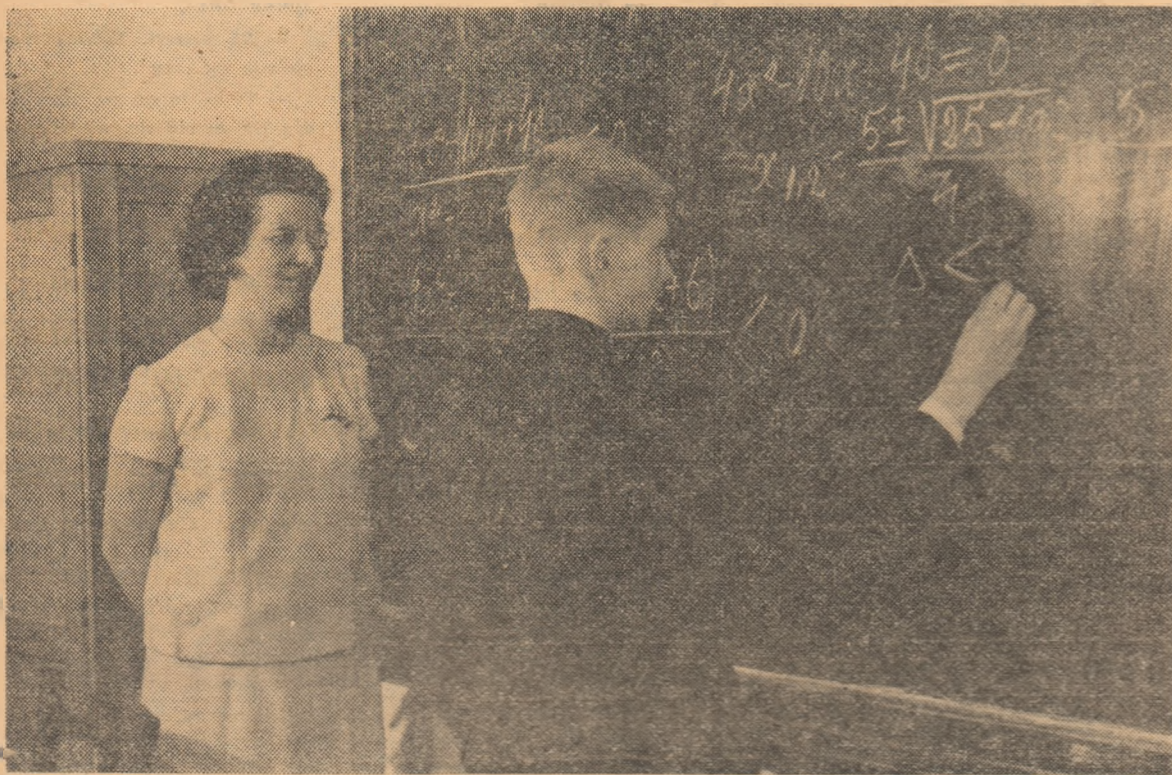

Figura 2

DE CERINȚELE PRACTICII

La o oră de matematică

Probleme cu conținut practic

Legarea studiului matematicii de activitatea practică, de aplicațiile ei multiple constituie o preocupare permanentă a comisiei metodice a profesorilor de matematică din școala noastră. Este deci firesc faptul că, acum, în preajma încheierii anului școlar, comisia metodică a atras atenția membrilor ei asupra necesității de a folosi și recapitularea finală pentru a evidenția legătura cu practica a cunoștințelor studiate în cursul anului școlar.

După cum este știut, recapitularea finală își atinge scopul numai dacă se desfășoară pe baza unei tematici care asigură abordarea chestiunilor esențiale și permite realizarea legăturii între diferite capitole ale unei discipline matematice sau între multe discipline ale acestei științe, dezvăluind astfel, în fața elevilor aspecte noi, neașteptate. Rezolvarea unor probleme cu conținut practic poate aduce o contribuție însemnată în această direcție, ea lărgind în același timp cunoștințele elevilor cu privire la aplicarea matematicii în cele mai variate domenii. Bine înțeles, alegerea problemelor cu conținut practic trebuie făcută ținându-se seama de tematica recapitulării finale, de necesitatea reluării chestiunilor esențiale parcurse în timpul anului.

În cadrul comisiei metodice din școala noastră au fost analizate în acest scop o serie de probleme pentru fiecare disciplină a matematicii. De exemplu, pentru recapitularea geometriei la clasa a IX-a, unde este important să se revadă în această perioadă cunoștințele referitoare la asemănarea figurilor, la relațiile metrice într-un triunghi, la arii etc., s-au ales o serie de probleme cu conținut practic care vor constitui pentru elevi un bun prilej de a-și aplica cunoștințele. Astfel, la recapitularea asemănării figurilor vom rezolva cu elevii probleme referitoare la determinarea distanței dintre două puncte despărțite printr-un obstacol, a unor înălțimi, probleme în care se consideră un mecanism format din mai multe bare, care servește la șlefuit etc.

Pentru recapitularea cunoștințelor despre compararea ariilor s-au ales, între altele, probleme care cer aplicarea noțiunilor despre reducerea la scară, despre procente ș.a.m.d. La rândul lor, cunoștințele cu privire la relațiile metrice într-un triunghi vor fi consolidate prin

probleme care cer, de exemplu, să se determine, la un mecanism bielă-manivelă, distanța capătului bielei până la un capăt al cursei rectilinii în cazul când manivela este perpendiculară pe direcția cursei rectilinii și apoi când face un unghi de 45 de grade cu aceasta. Rezolvarea unei probleme de acest fel dă elevilor posibilitatea să stabilească o legătură între cunoștințele de matematică și cele de fizică și le cere, în același timp, aplicarea unor noțiuni de desen tehnic.

Pentru recapitularea relațiilor metrice într-un triunghi dreptunghic s-a ales, printre altele, o problemă care îi pune pe elevi în situația să stabilească raza unui cerc din care face parte o piesă metalică în formă de segment circular. Elevii au avut prilejul nu o dată să vadă astfel de piese în timpul vizitelor făcute în producție. De asemenea, pentru recapitularea cercului au fost alese probleme privind transmiterea mișcărilor circulare prin roți dințate, curele de transmisie etc.

În mod analog s-a procedat și la alegerea problemelor pentru recapitularea celorlalte discipline matematice. De exemplu, pentru recapitularea cunoștințelor de analiză matematică alegerea s-a oprit asupra unor interesante probleme cu privire la stabilirea ariilor unor figuri plane, a volumelor de rotație, a centrelor de greutate — care cer aplicarea cunoștințelor despre integrale — ca și asupra unor probleme de maxim, minim etc.

Pentru consolidarea noțiunii de continuitate se va propune elevilor să rezolve următoarea problemă: Fie x cantitatea de energie electrică consumată, y costul ei, și m costul unui kilowat oră. Pentru a se stimula economisirea energiei electrice fie m tariful numai pentru un consum mai mic sau egal cu a , iar $m+n$ tariful pentru un consum x mai mare ca a . Să se studieze dependența dintre y și x . Această problemă dă elevilor posibilitatea să-și fixeze cunoștințele despre funcții, despre mărimi direct proporționale — $y = mx$ pentru $x \leq a$ și $y = (m+n)x$ pentru $x > a$ — ca și a celor despre funcție definită pe o reuniune de intervale, despre continuitate, grafic etc. și le cere, de asemenea, să facă legătura cu unele cunoștințe de geometrie analitică.

Deși în timpul anului au fost rezolvate probleme de maxim și

minim, și în etapa recapitulării finale se va insista asupra acestora tocmai datorită varietății domeniilor în care se aplică. Ne-am propus astfel să rezolvăm acum cu elevii problema clasică legată de practica căilor ferate: Fie AB o cale ferată rectilinie, C un punct situat la distanța d de AB , D cel mai apropiat punct de C de pe AB . În ce punct de pe AB trebuie aduse încărcăturile pentru a fi transportate în vagoane la o anumită distanță D de pe AB pentru ca cheltuiela să fie minimă, ținându-se seama de costul transportului pe un kilometru cu autocamionul și pe calea ferată?

Probleme interesante au fost alese și pentru recapitularea geometriei analitice, a trigonometriei, a geometriei în spațiu etc.

PROF. M. SCHEIN

Școala medie „Mihail Eminescu”
București

Importanța cunoștințelor de zoologie

Încheind studiul mamiferelor, profesorul Valentin Ciobanu de la Școala medie nr. 5 din Brașov își propune să organizeze cu elevii din clasa a IX-a o lecție recapitulativă în care, pe lângă consolidarea noțiunilor generale despre mamifere și clasificarea acestora, să se scoată în evidență importanța practică a cunoștințelor cuprinse în capitolul respectiv.

Lecția recapitulativă va trata, în prima parte, morfologia externă și anatomia unui mamifer tipic, pentru a da elevilor posibilitatea să-și consolideze cunoștințele referitoare la caracterile generale și specifice ale clasei mamiferelor. În continuare se vor aborda probleme referitoare la clasificarea mamiferelor, stăruindu-se asupra ordinilor mai importante și asupra caracteristicilor specifice animalelor incluse în aceste ordine.

Bunăoară, în legătură cu ordinul monotremelor și al marsupialelor se va insista asupra caracterului de primitivitate al indivizilor din aceste ordine care fac legătura între clasele inferioare și clasa mamiferelor.

Trecând la studiul celorlalte ordine, profesorul își propune să scoată în mod special în evidență importanța practică a studierii diferiților lor reprezentanți. Astfel, în legătură cu reprezentanții ordinului insectivorelor îi va îndruma pe elevi să arate foloasele și pagubele aduse agriculturii de cirtă de exemplu. În același mod va fi tratat ordinul rozătoarelor printre ai cărui reprezentanți se numără castorul sau biberul, un mamifer foarte apreciat pentru blana sa.

La recapitularea ordinului carnivorelor se vor scoate în evidență foloasele aduse omului de animalele din familiile felide, canide și mustelide, care constituie bogăția pădurilor noastre, vînatul cel mai important.

O deosebită importanță indus-

trială o prezintă reprezentanții ordinului cetacee și proboscidiene. De aceea elevii vor fi solicitați să vorbească despre industrializarea produselor obținute din carnea, grăsimea și dinții de balenă ca și despre prelucrarea fildeșului de elefant.

Ordinul paricopitatele fiind un ordin mai cuprinzător și mai important sub raportul însemnătății lui practice, va ocupa în lecția recapitulativă un loc deosebit. După ce se va vorbi despre unii reprezentanți ai acestui ordin, cum sînt lama și cămila, care au fost domesticate și folosite pentru transport, ca și pentru părul lor, se va trece la paricopitatele crescute și în țara noastră. Se va sublinia că omul a creat pentru nevoile lui rase noi de paracopitate și a ameliorat rasele existente pentru a le face mai productive, mai corespunzătoare scopului pentru care sînt crescute. În același timp se va scoate în evidență faptul că animalele din acest ordin furnizează importante materii prime pentru diferite ramuri industriale. Partea din lecție referitoare la ordinul paracopitatele se va încheia cu trecerea în revistă a realizărilor obținute în țara noastră în sectorul zootehnic.

În sfîrșit, lecția recapitulativă se va opri și asupra ordinului primatelor, pentru a pregăti argumentarea unei teme importante — originea animală a omului. Întrucît studiul acestui ordin prezintă o deosebită importanță în formarea concepției științifice a elevilor despre orginea omului, i se va rezerva în lecție un loc de frunte.

Sistematisind cunoștințele elevilor asupra clasei mamiferelor, lecția recapitulativă le va da astfel, în același timp, posibilitatea să înțeleagă mai bine importanța practică a animalelor pe care le cuprinde această clasă.

C. DEMETRESCU

Experiențele de fizică îi ajută mult pe elevi în consolidarea cunoștințelor

Școala și familia

Este un adevăr unanim admis că legătura strinsă și continuă între școală și familie are o însemnătate deosebită. Această legătură se realizează, după cum se știe, prin forme variate — ședințe cu părinții pe clase, vizite ale învățătorilor sau dirigintilor la domiciliul elevilor, lectorate pentru părinți etc. — care contribuie mult la înarmarea pedagogică a părinților și îi ajută în mod eficient în munca lor de educare a copiilor. Dar rezultatele obținute pe această linie ar putea fi și mai bune, după părerea noastră, dacă legătura cu părinții ar începe mai de timpuriu.

În prezent, activitatea de îndrumare pedagogică a părinților începe indeobște când copilul este înscris în clasa I sau, în parte, atunci când el intră la grădiniță. Până la această dată, influența educativă și mijloacele cu care este realizată de familie — influență și mijloace ce pot facilita sau îngreui buna dezvoltare a copilului — nu sînt dirijate de cadre specializate, ci rămîn exclusiv pe seamă părinților. Or, experiența pedagogică a multor părinți se formează spontan, sub semnul necesităților momentului, și pierde din vedere dezvoltarea ulterioară a copilului. Lipsită de îndrumare pedagogică, dar sub nevoia prezentă a educării copilului, familia aplică în asemenea cazuri procedeele pe care le consideră bune, dar care nu întotdeauna se potrivesc cu cele pe care le recomandă pedagogia științifică.

Urmările se constată mai tirziu, la grădiniță și mai ales la școală, unde o serie de copii vin cu deprinderi negative gata formate. Se știe că anihilarea unor asemenea deprinderi și înlocuirea lor cu altele, corespunzătoare, nu se produce lin, fără turburări, chiar dacă în această acțiune sînt atrași și părinții.

Iată un exemplu, din practica Școlii de 8 ani nr. 1 din Bacău. S-a constatat, la o anchetă, că mulți copii nu respectau în familie, regimul indicat de școală. Cercetînd cauzele, ne-am dat seama că o bună parte din părinții elevilor nu organizaseră pentru copiii lor, înainte ca aceștia să devină elevi, un regim al vieții în familie. Ei au pornit la organizarea unui asemenea regim abia după ce au primit indicații amănunțite în această direcție din partea cadrelor didactice. Dar, după cum s-a văzut, și acum regimul nu era respectat

integral, ci numai în următoarele proporții: 45 la sută la somn, 25 la sută la gimnastică, 37 la sută la joc în aer liber. Interesant este că toți părinții întrebați cunoșteau bine însemnătatea regimului și necesitatea ca el să fie respectat — la școală li se explicase clar acest lucru — dar le lipsea deprinderea de a-l aplica. Faptul se explică ușor dacă ne gândim că, pînă la școlarizarea copiilor, cei mai mulți dintre ei n-au fost obișnuiți să-l aplice.

Cel mai adesea, familiile ai căror copii frecventează grădinița reușesc, cu ajutorul educatoarelor, să-și formeze o anumită cultură psiho-pedagogică cu consecințe pozitive imediate, ele izbutind să se deprindă cu aplicarea unor metode științifice de educa-

Opinii

ție, cu urmărirea regimului de zi etc. Ce se întîmplă însă cu celelalte familii, ai căror copii nu frecventează grădinița și care nu primesc, deci, o asistență pedagogică calificată? (dintr-un număr de 420 de familii anchetate de noi, își dăduseră copiii la grădiniță numai 237, pe cînd restul, din diferite motive, reținuseră copiii acasă pînă la vîrsta de 7 ani).

În momentul de față, propaganda pedagogică este realizată de școlile de cultură generală, de secțiile de învățămînt sau de comitetele locale de artă și cultură, de comitetele de femei. Colaborarea între aceste instituții ar trebui să fie mai largă, așa încît să-și cunoască reciproc planurile de muncă și să se sprijine în realizarea lor.

Socotim că scopul colaborării școlii cu familia — de a dezvolta la părinți un înalt spirit de răspundere pentru educația copiilor, de a-i înarma cu un minim de cunoștințe psiho-pedagogice, de a le forma priceperi și deprinderi de muncă educativă — va putea fi atins cu atît mai ușor cu cît părinții vor fi cuprinși mai devreme — chiar îndată după venirea copilului pe lume — în acțiunea de propagandă pedagogică. La rîndul ei, această acțiune

ne va fi cu atît mai eficientă cu cît se va desfășura mai diferențiat, pe perioade stabilite în funcție de vîrsta copilului (de pildă, pentru părinții copiilor de 1—3 ani, de 3—7 ani, de 7—11 ani, de 11—14 ani etc.).

S-ar putea organiza, credem, comisii formate din cadre didactice, reprezentanți ai secțiilor de învățămînt și ai altor organe locale care să țină, pe circumscripții, o evidență a tuturor copiilor, începînd cu cei în vîrstă de 10 luni. Ar fi bine să se întocmească pentru fiecare copil cîte o fișă care să indice numele și prenumele copilului și părinților, profesia și studiile acestora din urmă, numărul membrilor familiei, date privind dezvoltarea psihofizică a copilului și măsurile educative recomandate pe parcurs.

Ar fi bine de asemenea ca părinții să fie vizitați regulat de către aceste comisii la domiciliu, unde să primească sfaturi care să pornească de la situația concretă existentă în familia lor, să fie ajutați să descopere particularitățile individuale ale copiilor și să ia măsuri educative care să țină seama de aceste particularități. Pentru perioada 3—7 ani vizitarea familiilor va fi făcută de cadrele care au lucrat cu ele în prima perioadă — dacă copiii nu frecventează grădinița — și de educatoare dacă copiii sînt incluși în învățămîntul preșcolar. În continuare, desigur, părinții vor fi vizitați de învățătorii și dirigintii copiilor lor.

Cît despre lectorate, socotim că acestea trebuie să cuprindă pe toți părinții, fiind însă neapărat organizate — așa cum prevăd de altfel și indicațiile Ministerului Învățămîntului — în funcție de vîrsta copiilor și de problemele specifice fiecărei vîrste. Pentru părinții care au copii la școală lectoratele se pot organiza pe clase.

Credem că printr-o asemenea organizare a muncii cu părinții, se poate ajunge la o importantă îmbunătățire a legăturii școlii cu familia, asigurîndu-se de la început unitatea mijloacelor educative, precum și sporirea posibilității școlii de a interveni oportun în procesul educării copilului în familie. Într-un cuvînt, se va putea realiza conjugarea planificată și timpurie a influențelor educative a școlii și familiei, primei revenindu-i rolul conducător.

prof. D. BARABAȘ
Bacău

Din cauza cui?

— Alexa!
— Prezent.
— Barbu!
— Prezent.
— Berdan!
— Prezent.

— A!... Ai venit, Berdane?!... Dar ieri de ce ai absentat de la școală?

— Am fost... Am fost bolnav, tovarășă dirigintă...
— Bolnav...? Dar parcă te-am văzut aseară la magazin...

— M-a trimis mama după pâine...

— Dar parcă spuneați că ai fost bolnav?!?

— Am fost, tovarășă dirigintă...

— Atunci...?

— ...Dar pînă seara mi-a trecut.

— Măi, Berdane, tu nu ești un copil serios. Ba ești bolnav, ba îți trece... Nu e bine, Berdane!

— Dar am fost bolnav, tovarășă dirigintă.

— Ei, gata, destul!... Bine, bine... Hai, stai jos că am pierdut destul timp cu tine! Să terminăm speța! Cîcoră!

— Prezent.

— Cioflica!

— Prezent.

— Să nu mai umbli seara, după ora șase, pe stradă Cioflica, auzi?

— Dar eu n-am umblat, tovarășă dirigintă.

— Cum n-ai umblat?!... Alaltăieri seara ce cîntai pe lingă cinematograful? Sau nu erai tu?!

— ???!

— Atunci era alțiaceva. Bine, bine, stai jos că pierdem timpul... Aoleu, au trecut douăzeci de minute!... Copii, astăzi vom vorbi despre... Bine că mi-am amin-

tit! David am de vorbit cu tine ceva. Ia spune, David, ce ai făcut azi la ora de chimie? Hai, fii sincer și spune totul.

— Să vedeți, la ora de chimie eu... eu...

— Te-ai jucat cu praștia din fir de elastic, nu?

— Da...

— Și e frumos, David?

— ???...

— Spune, e frumos?

— Nu... Nu e frumos.

— Vezi? Recunoști și tu că nu e frumos. Pe viitor să nu mai faci așa, ai înțeles?

— Da, tovarășă dirigintă.

— Nu uita că spui acest lucru în fața clasei, David. Anzi?... Ce repede trece timpul!... Copii, astăzi vom vorbi despre aerul...

De ce nu e cretă la tablă? Cine e elev de serviciu?... Dar bine, Florian, tu de ce nu-ți faci datoria?! Cum crezi tu că ne putem face lecțiile fără cretă?! Nu-mi place să văd... Ei, hai, dă o fugă și adu o cretă! Păguba tu de ce nu ai grijă de

blemele acest mîrșate? De ce nu controlezi, că doar tu răspunzi, din partea colectivului clasei, de aceste probleme?! Să-ți mai ac-ționezi, Pănescule... Ai adus, Florian? Bine... Astăzi, după cum am mai spus, vom vorbi despre aerul...

Adverbul este partea de vorbire, neînclinabilă care... Ce, nu?!

E imposibil!... Ba nu, sună la timp... Vedeți că pășesc din cauza voastră?! Greu e să fii dirigintă la voi, copii!!!

Prof. VASILE CIOBANU

Școala de 8 ani din Budila

raionul Sf. Gheorghe

Activitatea metodică a dirigintilor

În anii trecuți, comisiile metodice ale dirigintilor din raionul Beiuș își limitau activitatea doar la acțiunile organizate în mod izolat, în cadrul fiecărei școli în parte. Desigur că, în aceste condiții, posibilitățile unei informări ample, a unui schimb larg de experiență, a cunoașterii și răspîndirii practicii avansate, erau îngredite. Nu se putea crea un front comun de cercetare, cu eforturi colective, a fenomenului educativ, contactul între dirigintii și stabilirea unor sarcini comune în această direcție fiind inexistente. De asemenea, era foarte redusă posibilitatea de a cunoaște rezultatele muncii dirigintilor și de a o îndruma nemijlocit. Iată de ce s-a simțit nevoia unor forme noi de activitate, care să favorizeze o colaborare amplă pe această linie. Ca urmare s-a inițiat în raion o formă nouă de activitate metodică — cercul pedagogic al responsabililor comisiilor metodice ale dirigintilor.

S-ar putea naște întrebarea: de ce întrunește cercul numai pe responsabili comisiilor și nu pe toți dirigintii din școlile raionului, așa cum se întîmplă la cercurile pedagogice pe specialități? Dacă însă ne gândim că în raion se numără

cîteva sute de dirigintii, devine clar că un cerc care i-ar cuprinde pe toți ar putea organiza cel mult conferințe, dar nu ședințe de lucru. Pe de altă parte, s-ar ajunge și la supraîncărcarea dirigintilor, care sînt, ca profesori, și membri ai comisiilor metodice și ai cercurilor pedagogice de specialitate. S-a hotărît, de aceea, ca în cerc să fie incluși numai responsabili comisiilor metodice ale dirigintilor. Cum în raion există 25 asemenea comisii, înțelegerea celor 25 responsabili se realizează ușor, iar activitatea cercului este eficientă, bazîndu-se pe participarea activă a tuturor membrilor săi.

Cercul este conceput ca o școală a responsabililor — în marea lor majoritate cadre tinere. Dezbaterile din cadrul lui urmăresc elucidarea problemelor teoretice ale muncii educative, ca și clarificarea modului în care tezele teoretice, principiile, sarcinile generale se adaptează condițiilor concrete, se aplică diferențiat. Așa de exemplu, în luna martie s-a dezbătut tema „Metode și procedee de desfășurare a orei de dirigiență”. Cu acest prilej unul dintre membrii cercului, diriginte la clasa a V-a, a expus experiența sa proprie în ceea ce privește aplicarea

principiilor pedagogice generale la situația concretă a clasei lui. A fost luată în discuție și activitatea în această direcție a comisiei conduse de referenț și s-au organizat ore deschise de dirigiență. Toate acestea au dat posibilitatea de a se analiza multilateral problema luată în discuție, așa cum se prezintă ea în practică. Desfășurîndu-se în acest mod, ședințele cercului au devenit treptat tot mai interesante, mai vii, mai pline de conținut, contribuind efectiv la îmbunătățirea muncii.

Cercul pedagogic tinde însă să stabilească o legătură cît mai strînsă cu toți dirigintii din raion, deși nu-i numără în rîndul membrilor săi.

Prima cale de realizare a unei asemenea legături o constituie activitatea responsabililor de comisii, care transmit dirigintilor experiența dobîndită la cerc și îndrumă munca lor conform indicațiilor date de acesta. Contactul responsabililor cu membrii comisiilor nu se rezumă numai la ședințele comisiilor metodice. Fiecare responsabil, dispunînd de o zi liberă pe săptămîină poate

asista la orele de dirigiență, avînd astfel o legătură nemijlocită cu dirigintii.

Pe de altă parte, însuși planul după care lucrează comisiile metodice este desprins din planul cercului. De exemplu, în perioada în care cercul s-a ocupat de problema întăririi colectivelor de elevi, comisiile metodice au stăruit și ele asupra căilor de întărire a colectivelor în fiecare clasă. La fel s-au petrecut lucrurile cînd au fost dezbătute problemele privitoare la desfășurarea orelor de dirigiență, la căile cunoașterii și caracterizării elevilor etc. Astfel, într-o perioadă dată, atît cercul pedagogic și comisiile metodice, cît și toți dirigintii urmăresc aceleași aspecte ale muncii educative, pe care de bună seamă le tratează în mod diferențiat în funcție de cerințele concrete ale fiecărei clase.

O a treia formă de contact a cercului cu dirigintii constă în desfășurarea ședințelor acestuia, pe rînd, la diferite școli din raion. De exemplu, ședința din luna decembrie a avut loc la școala din Nucet, unde comisia dirigintilor a pregătit referatul privitor la căile cunoașterii elevilor. În luna martie ședința cercului s-a desfășurat la Școala medie nr. 1 din Beiuș.

În sfîrșit, legătura cercului cu dirigintii se realizează și prin contactul direct pe care îl are cu aceștia conducerea lui — responsabilul și cei trei metodisti voluntari. Ei vizitează lunar comisiile metodice, asistă la ședințele lor și dau îndrumările necesare.

Modul cum este organizată în prezent munca metodică a dirigintilor din școlile raionului Beiuș se reflectă pozitiv în conținutul acestei munci. Demn de relevat este mai ales faptul că a fost pășită practica tratării abstracte a temelor abordate, că activitatea cercului, a comisiilor și a fiecărui diriginte în parte a fost orientată spre înlăturarea formalismului, spre interpretarea științifică a faptelor.

Rezultatele acestei activități metodice vor putea fi apreciate mai larg într-o primă etapă, la sfîrșitul anului școlar. Se vedește însă de pe acum, cu destulă claritate, că s-au făcut pași serioși înainte în îmbogățirea reală a conținutului muncii dirigintilor.

S. CUREȘ
Responsabilul cercului pedagogic al dirigintilor din Beiuș

R. MIHALEVICI
Lector la I.P.C.D. — Cluj

In biblioteca Școlii medii nr. 3 din Sibiu

Hotărârile adunării generale — ghid al muncii

De la adunarea generală pentru dare de seamă și alegeri sindicale care a avut loc la Școala medie „I. L. Caragiale” din Capitală au trecut numai câteva luni. O perioadă relativ scurtă. Dar câte acțiuni importante nu pot fi întreprinse și în câteva luni atunci când se muncește cu tragere de inimă, când oamenii sînt animați de dorința de a răspunde cu toate sarcinilor încredințate?

Cum e firesc, întreaga activitate a comitetului sindicatului este axată pe îndeplinirea obiectivelor stabilite de hotărîrea adoptată de adunarea generală cu prilejul alegerilor sindicale. Ea orientează munca sindicatului spre ceea ce e esențial: sprijinirea îmbunătățirii continue a procesului instructiv, mai buna deservire a muncii organizatorice, asigurarea de asigurări sociale.

Acest lucru reiese deosebit de pregnant din planurile de muncă lunare ale comitetului sindicatului. De pildă, una din sarcinile prevăzute de hotărîrea comitetului să se ocupe mai atent, cu mai multă perseverență, de instruirea birourilor grupelor sindicale și a comisiilor pe probleme. Printre primele obiective ale planului de muncă în dreptul cărora s-a trecut cuvîntul „realizat” se numără și cel privind instruirea birourilor grupelor sindicale asupra principalelor sarcini ce le revin. Evident, comitetul sindicatului nu consideră că prin instruirea făcută după alegeri a dat activului sindical toate cunoștințele necesare. În lunile viitoare pentru instruire se vor folosi și alte forme eficiente, cum sînt schimburile de experiență, discuțiile în cadrul cărora organizatorii de grupă realși vor răspunde la întrebări etc.

Roadele muncii desfășurate de comitetul sindicatului pentru instruirea birourilor grupelor sindicale n-au întârziat să se arate. Bunăoară, grupa sindicală nr. 1, a cărei organizatoare este profesoara de geografie Elena Aldea, acordă un sprijin susținut cadrelor didactice tinere și celor care întâmpină unele greutăți. Iată câteva exemple în acest sens. Profesoara de limba română Elvira Moraru a predat în acest an pen-

tru prima oară la clasa a VIII-a. Animată de dorința unui debut corespunzător, ea a cerut sprijinul grupei sindicale. Ajutorul a fost acordat cu operativitate. La lecțiile Elvirei Moraru au asistat, datorită măsurilor luate de conducerea școlii, la propunerea comitetului sindicatului, cadre didactice cu experiență, care au adus o contribuție prețioasă la ridicarea nivelului calitativ al muncii desfășurate de colega lor. Un sprijin prețios pe linia ridicării măiestriei pedagogice au primit din partea biroului grupei sindicale, pe aceeași cale, cadrele tinere, cu mai puțină experiență. În felul acesta prinde viață și un alt obiectiv al hotărîrii adoptate de a-

organizat cu prilejul împlinirii a 400 de ani de la nașterea lui Shakespeare.

Comitetul sindicatului manifestă o grijă deosebită și pentru îndeplinirea sarcinilor cuprinse în hotărîrea adunării generale privind îmbunătățirea muncii de asigurări sociale. În primele patru luni ale anului au fost trimiși la odihnă și tratament un număr de cinci tovarăși. Se fac mai des vizite la cei bolnavi. Poate fi citată ca exemplu, pentru munca pe care o depune pe această linie, responsabilă cu asigurările sociale, tov. Margareta Stancu.

Experiența dovedește că oricît de bune ar fi hotărîrile, oricît de precise ar fi obiectivele și domeniile la care se referă, rezultatele sînt pe măsura așteptărilor numai dacă se urmărește sistematic îndeplinirea lor. Rezultatele obținute pînă acum în activitatea comitetului sindicatului de la Școala medie „I. L. Caragiale” constituie o confirmare a faptului că analiza și controlul asupra îndeplinirii hotărîrii stimulează eforturile întregului activ sindical, contribuie la întărirea simțului său de răspundere față de sarcinile ce-i revin. Iată de ce comitetul sindicatului desfășoară un control sistematic pentru a asigura îndeplinirea integrală și la datele stabilite a fiecărei sarcini cuprinse în hotărîre.

M. PAVEL

DIN ACTIVITATEA ORGANIZAȚIILOR SINDICALE

adunarea generală: sprijinirea cadrelor didactice în ridicarea nivelului lor profesional.

Hotărîrea adunării generale de dare de seamă și alegeri sindicale, reflectînd preocupările multilaterale ale cadrelor didactice, a stabilit o serie de sarcini importante și în domeniul muncii cultural-educative. Primele acțiuni organizate pe această linie s-au soldat cu rezultate bune. Cadrele didactice au posibilitatea să obțină bilete la spectacolele pe care doresc să le vizioneze, își pot petrece într-un mod plăcut și instructiv timpul liber la manifestările organizate de clubul sindicatelor din învățămînt, participă la formațiile artistice ale clubului. Pe linia muncii artistice din școală, comitetul sindicatului a îndeplinit prevederea cuprinsă în hotărîrea privind reorganizarea brigăzii artistice de agitație. În prezent se pregătește un montaj literar pe tema: „Poeții noștri slăvesc partidul”. Tabloul activității desfășurate pe linia îmbunătățirii muncii cultural-educative n-ar fi complet dacă n-am aminti despre vizitele colective la expoziții sau despre medalionul

RĂSPUNDEM

LA ÎNTREBĂRILE CITITORILOR

Un grup de profesori de la Școala medie din Bicaz ne întreabă dacă este indicat ca directorul sau cei ce doresc să asiste la lecție să intre după ce ora a început — și anume în minutele în care socotesc că se desfășoară acea parte a lecției care îi interesează. De asemenea, în scrisoare se pun întrebări în legătură cu cunoașterea prealabilă de către director a planului orelor de dirigiență și a subiectelor pentru teză, precum și cu corigențele elevilor.

Răspuns:

— Este necesar ca cei ce asistă la lecție să intre o dată cu profesorul, pentru că altfel îi susțin pe elevi de la preocupările create în cursul lecției și se pierde un timp prețios din oră pînă atenția lor se va concentra din nou. Apoi, nici calitatea muncii profesorului nu poate fi apreciată cu justețe dacă se ia în considerare numai un fragment al ei.

Unii justifică intrarea la lecție după ce aceasta a început prin necesitatea de a verifica dacă profesorul se „încadrează în timp” cu toate momentele lecției. Dar pierderile sînt mult prea mari în raport cu ceea ce se cîștigă în schimb.

În școlile noi, înzestrate cu utilaj modern, s-au înlăturat neajunsurile create, în general, de prezența la lecție a unei persoane străine, care oricum pune pe elev în condiții psihologice de muncă noi. În astfel de școli asistența la lecție se realizează de la distanță, respectiv din cancelaria directorului. O simplă apăsare pe un buton — acela al clasei la care vrei să asisti — din tabloul unui sistem radiofonic ce leagă fiecare sală de curs de cabinetul directorului îți dă posi-

bilitatea să asculți fie lecția în întregime, fie o parte a ei.

Nu este rău dacă directorul insistă pentru întocmirea și prezentarea planului orelor de dirigiență (și nu lecție, cum se spune în scrisoare) cu cîțva timp înainte ca ea să aibă loc. Acest lucru îi dă posibilitatea să se asigure că ora a fost bine pregătită și, în caz de nevoie, să dea indicațiile necesare.

În ce privește subiectele pentru teză, este recomandabil ca acestea să se stabilească printr-o consultare cu membrii comisiei metodice. Directorul poate cere profesorilor lămuriri în legătură cu ele, pentru a ajuta la justa lor alegere și formulare.

Bineînțeles, nu se poate fixa dinainte un procent admis de corigențe pe clase. Dar dirigințele și toți profesorii trebuie să lupte pentru ca numărul celor cu note slabe să fie cît mai mic. Și aceasta nu trezind cu vederea carențele existente în pregătirea elevilor și dîndu-le note de trecere fără să merite, ci muncind temeinic pentru mai buna pregătire a fiecăruia din ei.

Prof. Valeria Ijac din Tg. Mureș cere lămuriri în legătură cu procesul-verbal încheiat în urma inspecției de grad.

Răspuns:

Procesul-verbal trebuie cunoscut de profesorul în cauză. Aprecierile inspectorilor se trec în registrul de procese-verbale al școlii. Secțiile de învățămînt, organizațiile sindicale, directorii de școală sînt datori să sprijine pe cei care s-au înscris la examenul de grad și să îndemne cît mai multe cadre didactice să se înscrie la acest examen, care contribuie mult la perfecționarea pregătirii lor.

CONCURSURI

Institutul de mine din Petroșani anunță scoaterea la concurs a următoarelor posturi didactice:

- 1) conferențiar la catedra lucrări miniere și economie de ramură, poz. 6, disciplina prepararea substanțelor minerale utile, bazele preparării;
 - 2) conferențiar la catedra matematică, poz. 4, disciplina matematici speciale, geometrie analitică și diferențială;
 - 3) conferențiar la catedra de geometrie descriptivă și desen, poz. 2, disciplina geometrie descriptivă și proiectivă;
 - 4) șef de lucrări la catedra de geologie, poz. 3, disciplina mineralogie-petrografie;
 - 5) lector la catedra de matematici, poz. 6, disciplina algebră și analiză matematică, matematici speciale;
 - 6) șef de lucrări la catedra organelor de mașini și tehnologie, poz. 8, disciplina tehnologia materialelor și mașini unelte;
 - 7) asistent la catedra lucrări miniere și economie de ramură, poz. 11, disciplina prepararea substanțelor minerale utile;
 - 8) asistent la catedra lucrări miniere și economie de ramură, poz. 15, disciplina prepararea substanțelor minerale utile, bazele preparării;
 - 9) asistent la catedra lucrări miniere și economie de ramură, poz. 14, disciplina topografie generală și minieră;
 - 10) asistent la catedra de matematici, poz. 15, disciplina algebră și analiză matematică.
- trei posturi de asistent la catedra de mecanică și rezistență, pozițiile 10, 14 și 15, disciplina rezistența materialelor;
- trei posturi de asistent la catedra de mecanică și rezistență, pozițiile 16, 17 și 18, disciplina mecanică.
- Persoanele care doresc să participe la concurs vor înainta rectoratului o cerere, în termen de o lună de la data apariției prezentului anunț, însoțită de următoarele acte:

copie legalizată de pe diploma de stat sau de pe actul echivalent de studii superioare (2 exemplare); lucrările științifice, într-un exemplar; certificatul de caracterizare a activității profesionale și sociale, eliberat de instituția (întreprinderea) în care își au funcția de bază (2 exemplare); certificat de vechime în muncă (2 exemplare); memoriu de activitate didactico-științifică (2 exemplare); autobiografia.

Informații suplimentare se pot lua de la rectoratul Institutului de mine din Petroșani, str. Institutului nr. 20.

*

Institutul agronomic din Timișoara anunță ocuparea prin concurs a postului de profesor la catedra de genetică și ameliorarea plantelor, disciplina genetică, poziția IV/1 din statul de funcțiuni.

Doritorii vor înainta în termen de o lună de la data publicării prezentului anunț o cerere către rectoratul Institutului agronomic din Timișoara, însoțită de următoarele acte: copie legalizată de pe diploma de stat sau de pe actul echivalent de studii superioare; copie legalizată de pe diploma de doctor sau candidat în științe; copie legalizată de pe atestatul de profesor sau conferențiar; lucrările științifice ale candidatului, într-un exemplar; certificatul de caracterizare a activității profesionale și sociale a candidatului, eliberat de instituția în care acesta își are funcția de bază, sau recomandarea șefului de catedră, dacă funcționează în învățămîntul superior; certificatul de vechime în muncă; memoriu de activitate didactico-științifică; autobiografia.

Data concursului se va anunța ulterior.

Informații suplimentare se primesc la rectoratul institutului, telefon: 14953.

BIBLIOGRAFIE

A apărut REVISTA DE PEDAGOGIE nr. 3, martie 1964

În sumar:

STUDII ȘI CERCETĂRI

Vasile Bunescu și Valentina Vișan: Instruirea practică în producție, formă de organizare a procesului de învățămînt în școala de cultură generală.

Gheorghe Zapan: Aspecte teoretice și practice ale procesului de rezolvare a problemelor de matematici.

T. Trușter, D. Gițan, L. Damian, A. Bourceanu: Cerințele contemporaneității și dezvoltarea continuă a școlii de cultură generală.

Tia Mureș: Despre perceperea estetică a imaginii literare redată prin figuri de stil, la clasele V-VI.

T. Gițan și I. Naghiu: Despre o veche școală românească.

CONSULTAȚI—DISCUȚII

Ion Vilciu și Ion Dumitrescu: Pro-

bleme ale organizării și desfășurării orelor de dirigiență.

Pațița Silvestru: Considerații privind pregătirea orelor de dirigiență.

Haralambie Sepeșeanu: Unele constatări în legătură cu rezultatele obținute în experimentarea sistemului de predare pe obiecte de către profesori diferiți la clasele I-IV.

Alexandrina Lovinescu: Cum iam învățat pe copii să-și distribuie singuri sarcinile în cadrul lucrărilor colective.

Clara Bindiu: Despre perceperea vizuală a limbajului oral la elevii surzi.

DE PESTE HOTARE

Ștefan Birsănescu și Anatolie Chirceș: Teme actuale în cercetarea pedagogilor și psihologilor sovietici.

Ion Berca și Gheorghiuța Fleascu:

Probleme ale cercetării pedagogice din R. D. Germană.

*

A apărut „GAZETA MATEMATICĂ”, seria A nr. 3, martie 1964

În sumar:

STUDII ȘI NOTE

C. Iacob: Galileo Galilei (1564—1642).

ÎNVĂȚĂMÎNT

A. Haimovici: Despre predarea noțiunii de funcție.

A. Holinger: Despre problemele de maxim și minim.

RECENZII—BIBLIOGRAFIE

E. Rusu: E. Fischbein, Conceptele figurale.

VIATA SOCIETĂȚII, SPICURI, DATE, ASTRONOMIC, PROBLEME DE CONCURS, PROBLEME PROPUSE

CONCURS

de creații literare

In scopul stimulării creației literare a membrilor corpului didactic, Ministerul Învățământului prin „Gazeta Învățământului” organizează între 15 mai—15 sept. 1964 un concurs de lucrări în proză — schițe, povestiri, reportaje literare.

Se vor acorda următoarele premii și mențiuni:

- un premiu I — în valoare de lei 3500
- un premiu II — în valoare de lei 2000
- două premii III — a câte 1000 lei
- cinci mențiuni a câte 500 lei.

Lucrările prezentate la concurs vor avea ca temă

viața din școală, cu multiplele ei aspecte; vor oglindi munca ce se desfășoară în învățământul nostru pentru a educa tînăra generație în spiritul comunismului, pentru a o pregăti să participe activ la desăvîrșirea construcției socialismului și la construirea societății comuniste; vor scoate în lumină frumusețea muncii de educator, devotamentul și pasiunea cu care muncesc oamenii școlii; vor reliefa profilul moral al omului crescut și educat în școala noastră nouă.

Lucrările vor avea între cinci și zece pagini și vor fi inedite.

Pot participa la concurs membri ai corpului didactic.

Manuscrisele vor fi trimise la redacția „Gazetei Învățământului”, București, Piața Științei, cel mai tîrziu pînă la data de 15 septembrie 1964.

Fiecare manuscris va fi însoțit de următoarele specificații: numele și pronumele autorului, școala la care lucrează, localitatea unde domiciliază, strada și numărul.

Lucrările considerate mai valoroase vor fi publicate în „Gazeta Învățământului” pe măsura sosirii lor. Ministerul Învățământului va putea include aceste creații în materialele școlare.

CORRESPONDENȚA

GHERLA

În raionul Gherla, ne scrie corespondentul nostru A. Aurel, s-au luat din timp o serie de măsuri organizatorice în vederea încheierii cu succes a anului școlar.

Recent, de pildă, secția de învățămînt raională a organizat un schimb de experiență între directori, care a avut ca scop să lămurească o serie de probleme în legătură cu munca acestora în trimestrul III. Directorii școlilor din Borșa, Vultureni, Gădălin și Căian au arătat cum au asigurat rezolvarea cu succes a sarcinilor specifice etapei sfîrșitului de an.

În același timp, secția de învățămînt raională a trimis tuturor unităților școlare din raion o scrisoare metodică privind organizarea în bune condiții a recapitulării finale, problemă deosebit de importantă pentru această etapă.

TIMIȘOARA

Tov. M. Herodek, directoarea Școlii de 8 ani din comuna Vrani, raionul Oravița, ne scrie că I.P.C.D. Timișoara a organizat nu de mult un curs cu directorii școlilor de 8 ani din regiunile Hunedoara, Oltenia și Banat. La curs au participat peste 100 de directori, în majoritate noi în această muncă.

Cu un deosebit interes au fost audiate de către cursanți referatele despre principiile de bază ale muncii de conducere a școlii, despre planificarea activității instructiv-educative și despre rolul directorului în îndrumarea procesului de învățămînt. În vederea înlesnirii schimbului de experiență între directori au fost organizate vizite la școlile de 8 ani nr. 1 și nr. 3 din Timișoara, ca și la Școala de 8 ani din comuna Giarmata. În mod deosebit i-a interesat pe cursanți experiența dobîndită la Școala de 8 ani nr. 1 din Timișoara în domeniul folosirii în procesul de învățămînt a mijloacelor moderne audio-vizuale: magnetofonul, discurile, diapitivele, radioul și televiziunea.

TURNU MĂGURELE

Într-o scrisoare pe care ne-a trimis-o de curînd, tov. A. Ștefan din Turnu Măgurele vorbește despre atenția pe care o acordă colectivul didactic al școlii medii din localitate, activităților școlare.

Pe larg se oprește corespondentul nostru asupra activității desfășurate la cercul de științe naturale. Membrii acestui cerc, ne relatează el, au ascultat o serie de expuneri atractive, cum au fost de pildă cele intitulată „Ce trebuie să știm despre inimă” sau „Șapte întrebări și șapte răspunsuri despre scoarța Pămîntului”. De asemenea, ei au participat la multe lucrări practice interesante: observații la microscop, disecții, activități pe teren etc.

Activitatea cercului de științe naturale — se spune în încheierea scrisorii — contribuie astfel din plin la lărgirea orizontului de cunoștințe al membrilor lui și la înarmarea lor cu deprinderi practice.

GHEORGHIENI

Zilele trecute, ne scrie corespondentul nostru Laurențiu Moldovan, școlile medii din Gheorghieni și Ditrău au organizat cu sprijinul secției de învățămînt și al comitetului U.T.M. din raionul Gheorghieni o întîlnire a elevilor din clasele a XI-a, viitori absolvenți, cu specialiști din întreprinderi și instituții. Elevii au ascultat cu acest prilej cele spuse de ingineri, agronomi, medici etc., care le-au vorbit despre dezvoltarea continuă a întreprinderilor industriale din raion, a gospodăriilor agricole colective etc.

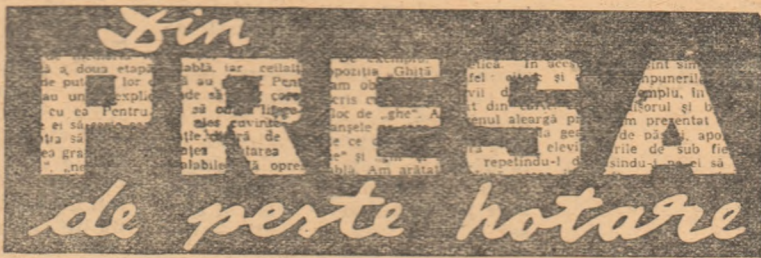
Întîlnirea a dat elevilor posibilitatea să aprecieze frumusețea diferitelor profesii, i-a determinat să se gîndească mai profund asupra căii pe care vor păși în viață.

FOCȘANI

Secția de învățămînt regională, ne scrie tov. E. Veres, educatoarea la Grădinița nr. 3 din Focșani, a organizat recent un interesant schimb de experiență între educatoarele din orașele Focșani și Tecuci, în scopul generalizării celor mai bune metode și procedee de muncă în rîndurile copiilor preșcolari.

În cadrul schimbului de experiență au fost dezbătute teme privind educația muzicală a copiilor preșcolari și importanța folosirii literaturii pentru copii pentru lărgirea orizontului de cunoștințe al preșcolarilor și pentru educarea lor estetică.

Educatoarele au ascultat expuneri pe aceste teme, au purtat discuții pe marginea lor, au asistat la activități practice. De asemenea, cu ocazia schimbului de experiență, ele au vizitat o serie de unități preșcolare fruntașe.

● Un mare institut de educație a fost inaugurat de curînd în Cuba, într-o regiune muntoasă, la Sierra Maestra. Clădirile și instalațiile acestui institut, care ocupă o suprafață de 67 ha, cuprind săli de studiu, biblioteci, laboratoare, dispensar, săli de mese, locuințe pentru profesori etc. Astfel de instituții școlare funcționează și în alte regiuni și s-a constatat că dau bune rezultate.

● La ultima conferință anuală a Federației internaționale de documentare, care a avut loc la Stockholm și la care au participat reprezentanți a 6 organizații internaționale, inclusiv U.N.E.S.C.O., s-a propus să se elaboreze o lucrare de mare însemnătate pentru asigurarea unei mai bune documentări în domeniul pedagogiei. Este vorba, anume, de revizuirea celei de a 37-a clase din sistemul de clasificare zecimală, care cuprinde întreaga tematică privitoare la științele pedagogice și care s-a dovedit a avea numeroase insuficiențe.

● De ce dorește să fie inteligent? — este tema unei interesante anchete organizate în rîndurile unor copii de 8 și 10 ani de către Laboratorul de psihologia copilului de la Școala practică de înalte studii din Paris. Copiii au fost întîi inițiați asupra înțelesului pe care-l poate avea noțiunea de inteligență. Apoi li s-a dat o listă cuprin-

zind 13 aprecieri diferite despre inteligență, din care ei trebuiau să aleagă una. Menționăm câteva: doresc să fiu inteligent pentru a face plăcere părinților; pentru a reuși la examen; pentru a înțelege și a cunoaște multe lucruri; pentru a avea mai tîrziu o meserie bună; pentru a fi apreciat de profesori; pentru a putea face mai tîrziu lucruri interesante; pentru a fi mai tîrziu folositor altora etc.

Anchetatorii au tras concluzia că la opt ani copiii apreciază inteligența pentru succesele pe care le pot obține de îndată, în viața școlară, pe cînd copiii de 10 ani încep să aprecieze inteligența ca mijloc de reușită în viitor.

● Literatura pentru copii este tema unei conferințe internaționale care va avea loc în acest an în Cehoslovacia. Conferința va dezbate în special probleme privitoare la imaginea copilului în literatura pentru copii și în cea pentru adulți, la influența ideilor pedagogice asupra literaturii pentru copii, la temele mai importante ale acestei literaturi.

Se vor lua în discuție și probleme referitoare la colaborarea internațională în domeniul literaturii pentru copii și tineret, la elaborarea în comun, de către scriitorii din diferite țări, a unor cărți pentru copii și tineret, la revistele pentru copii și tineret etc.

Cu prilejul conferinței va fi

organizată o expoziție internațională de cărți și reviste pentru copii.

● Pentru apărarea sănătății tineretului școlar s-a creat în anul trecut, în Franța, o asociație formată dintr-un grup de profesori universitari, de medici și părinți, sub președinția lui Marcel Bataillon, administratorul înaltei instituții Collège de France. În manifestul asociației se fixează scopurile ei: apărarea de surmenaj a elevilor prin reducerea orarului școlar, ușurarea programelor de învățămînt, adaptarea metodelor de învățămînt trebuințelor vitale ale elevilor și îmbunătățirea condițiilor în care se desfășoară munca acestora, pentru a se obține o calitate superioară a studiilor.

De obicei, autoritățile școlare franceze se arată nepăsătoare față de astfel de revendicări, sprijinindu-se pe rezistența specialiștilor care, închiștiți în disciplina lor, nu acceptă să li se încalce domeniul. Se invocă, pe lîngă aceasta, lipsa de credite, de profesori calificați, de localuri școlare, de instalații etc. Asociația recent creată luptă pentru înlăturarea acestor stări de lucruri, încercînd să schimbe mentalitatea autorităților școlare și a profesorilor retrograzi prin studii de igienă și de pedagogie științifică. Asociația speră ca planul său de reformă să înceapă a fi aplicat chiar din anul școlar 1964-1965.

Inspectorul în ultimul trimestru

(Urmare din pag. 1)

dați la examenul de maturitate — iată doar cîteva din aceste sarcini. Ele reclamă pe ansamblu o muncă organizatorică de calitate, care să asigure întregii activități instructiv-educative din această perioadă intensitate, eficiență. Stă în răspunderea directorului să organizeze în așa fel munca încît totul să se desfășoare ca un mecanism bine pus la punct și tocmai de aceea cu rezultate rodnice. Nu este desigur, aceasta, o treabă ușoară. Tocmai de aceea directorul are nevoie de ajutor și acest ajutor i-l poate da inspectorul care cunoaște experiența bună din acest punct de vedere din alte școli, ba chiar din alte raioane, știe care sînt măsurile organizatorice care dau cele mai bune rezultate și îl poate feri pe director de greșeli. Iată de ce este necesar ca, în vizitele pe care le fac în școli, inspectorii să se intereseze de măsurile luate de directori, să vadă dacă nu cumva aceștia lasă totul în „voia soartei”. Acolo unde nu s-a întreprins nimic pentru organizarea în cele mai mici detalii a activității din școală se vor indica măsurile ce trebuie luate imediat în vederea unei desfășurări a muncii în săptămînilor de intensă activitate care au mai rămas pînă la sfîrșitul anului.

Din preocupările colectivelor de inspecție nu poate lipsi în această etapă

nici problema perfecționării cadrelor didactice. Se impune ca în discuțiile cu învățătorii și profesorii, cu directorii, organele de îndrumare și control să se intereseze dacă pedagogii sînt la curent cu tot ceea ce este nou în domeniul specialității lor, cu problemele pe care le abordează în prezent știința și tehnica. O mare atenție trebuie acordată ajutorării profesorilor care nu au calificare pentru obiectul pe care îl predau, dîndu-li-se îndrumări amănunțite despre felul cum se pot rezolva multiplele sarcini ridicate de încheierea cu succes a anului școlar.

De pe acum colectivele de inspecție sînt chemate să mobilizeze pe membrii corpului didactic în vederea participării lor la cursurile de perfecționare ce vor avea loc în timpul verii, la constăturile în care se va arăta ce probleme se pun în domeniul fiecărei specialități și cum trebuie rezolvate ele.

Ne-am referit aici doar la cîteva din numeroasele probleme care fac în această perioadă obiectul preocupărilor celor ce au sarcina de a controla și îndruma activitatea desfășurată în școli. Rezolvarea lor în bune condiții nu se poate asigura, de bună seamă, din birou; ea reclamă prezența permanentă a inspectorului în școală, participarea lui activă la ceea ce se petrece acolo. Cît mai puțin în birou și cît mai mult în școală, alături de învățători, de profesori, de directori, care au nevoie de sprijinul competent al inspectorului și îl așteaptă cu încredere.